

HDP'nin yerel seçimler sonrasında "yeniden yapılandırılması" süreci dikkat çekici bazı tartışmaların yaşanmasını da sağlamaktadır. BDP vekillerinin HDP'ye toplu olarak geçme süreci ile birlikte HDP'nin genel siyasi çizgisinin nasıl olması

gerektiği üzerine devrimci, demokrat ve "liberal" kesimlerin yürüttüğü tartışma bir yazınsal yığılı oluşturmuş durumda. Herkes bulunduğu yerden soruna bakarak süreci değerlendirmeye ve etkilemeye çalışıyor.

HDP bileşenleri arasında da

soruna yaklaşımda belli farklılıklar dikkat çekmektedir. Bu tartışmanın bir ucu da dolaysız olarak HDK'yi ve bileşenlerini de etkilemekte ve bağlamaktadır.

Bu açıdan bu tartışmalara dair belli yönleriyle bir değerlendirme yapmak gerekmektedir.

Haftalık **Özgür Gelecek** Pêşeroja Azad

Sayı: 100 Gerçekler devrimcidir!

8-14 Mayıs 2014

* Fiyatı: 1 TL

www.ozgurgelecek.net

Mayıs Haziran'a yürüyor

direnış sürüyor!

İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs, işçi sınıfı ve emekçiler tarafından tüm dünyada ve ülkemizde kutlandı. Ülkemizde 1 Mayıs, özellikle İstanbul ve Ankara'da barikatlarla ve faşizmin saldırganlığına yönelik direnişlerle karşılandı, her yer 1 Mayıs alanına çevrildi.

Mayıs'ın daha ilk günlerinde görünen o ki, devlet bir yandan faşist saldırganlığını sonuna kadar

sürdürecektir, ancak diğer yandan da özellikle seçimler sonrası "pıstırdığı" liberal kalemler aracılığıyla Gezi İsyanı yıldönümü öncesi "sokağa çıkıp gaz yemenin anlamsızlığını" propaganda edecek. Ancak bu durum 6-18 Mayıs ve Gezi yıldönümünü devletin çatırdamasını derinleştireceği ve Haziran ayına direnişini yüklenerek girileceği gerçeğini değiştiremeyecek!

Özgür Gelecek'ten

100. sayıya ulaştık...

Merhaba

Bu sayımızla birlikte İşçiköylü'den **Özgür Gelecek**'e geçişimizin ardından 100. sayımızı okurlarımıza ulaştırmış oluyoruz. Bu sayı aynı zamanda gazetemizin periyodunun haftalıklaşmasının ardından hazırladığımız 33. sayı.

Ve bizler, okurlarımızla, yani sizlerle birlikte 100 sayıdır "**Gerçekler devrimcidir**" diyerek, halkın safından çektiğimiz fotoğraflarla gerçeği yansıtmaya çalışıyoruz. Dahası tarafımızı net olarak belirlediğimiz, güncel gelişmeler konusunda devrimci yorumları sizlerle paylaşıyoruz.

Biz şanslıyız, çünkü biz sadece kağıt parçasından oluşan bir "gazete" değiliz. Şanslıyız, çünkü egemenlerin, erk olanların yanında değil, tam karşısında, yani işçi-emekçilerin, başta Kürt ulus olmak üzere ezilen tüm ulus, azınlık ve inançların, kadınların, LGBTİ'lerin, gençlerin, çevrecilerin yanında yer alıyoruz. Şanslıyız, çünkü bizim gazetemiz, dünyayı temellerinden sarsmayı şiar edinen devrimcilerin ete-kemiğe büründüğü bir canlı organizma! Nice 100 sayılara... Hep birlikte... Ve hep beraber...

Serkeftin!

Emekçinin Gündemi

Sendikaların 1 Mayıs sonrası...

Sayfa 05

Gündem

Her yer 1 Mayıs, her yer...

Sayfa 03

Pusulâ

Denizleri layıkıyla analım...

Sayfa 11

Nevşehir'de öğrencilere saldırı

Nevşehir Üniversitesi'nde okuyan sol görüşlü öğrencilere yönelik faşist saldırılar sürüyor. 26 Nisan günü devrimci, ilerici öğrencilerin kaldığı yurt binasını basan ve öğrenci olmayan kimliği belirsiz kişiler, 2 öğrenciyi yaralayıp kaçırmışlardı. 27 Nisan'da bu saldırıyı protesto etmek için oturma eylemi yapan ve olayı protesto eden öğrencilere yönelik faşistlere yine saldırı girişiminde bulundular.

29 Nisan günü ise sivil kişilerden oluşan ve Nevşehir merkezden gelerek öğrencilere saldıran güruha karşı koyan devrimci-demokrat öğrenciler bu kez de polis tarafından gözaltına alındı. Saldırganlara ise hiç gözaltı yapılmadı. Gözaltında olan arkadaşların sayılarının on civarında olduğu bildirildi. 30 Nisan gününde Savcılığa sevk edilen öğrenciler ifade verdi, daha sonra serbest bırakıldı. Öğrencileri İHD'li avukatlar savundular. Ayrıca Vali ile görüşen avukatlar, öğrenciler için can güvenliği uyarısında bulundular. (Nevşehir'den doğal muhabir)

Sarıgazi'de çeteler bir ESP'liyi yaraladı

H. Merkezi: İstanbul Sarıgazi'de 27 Nisan günü DHF'nin 1 Mayıs çalışmaları sırasında uyuşturucu çetesi üyesi olduğu belirtilen bir kişiden saldırıya uğrayarak, yaralandı. Saldırı haberini alan mahalledeki diğer devrimciler saldırının yapıldığı yere giderek destek olmak istedi, bu sırada ESP'li **Soner Özel** uyuşturucu çetesi olduğu belirtilen bir kişi tarafından saldırıya uğrayarak, yaralandı.

Özel'in baldırından 3 bıçak darbesi aldı ve Koşuyolu Hastanesi'ne kaldırıldı. Ezilenlerin Hukuk Bürosu avukatlarıyla birlikte adliyeye giden Özel'in ailesi suç duyurusunda bulundu.

"Ege Güneşi binlerce yıllık bir geleneğin ürünüdür aslında"

İzmir: Gezi İsyanı sürecinin ardından yaşanan hareketlilikle birlikte yeni düşünceler ışığında birçok yerde farklı oluşumlar, yapılar, fikirler ortaya çıkmaya başladı. **Ege Güneşi gazetesi** İzmir'de yaşanan hareketli günlerin ardından biraraya gelenlerin bir gazete çıkarma fikri ile yayın hayatına başladı. 1 Mayıs'ta kendi pankartlarını açan Ege Güneşi ile alanda gazeteleri hakkında bir söyleşi yaptık.

Ege Güneşi 1 Mayıs'ta alana "**Mayamız ortaklar, elimiz Torlak Kemal, dilimiz Börklüce Mustafa, sözümüz Şeyh Bedrettin'dir**" yazılı pankartla çıkarken, güncel pek çok soruna atıfta bulunarak çok sayıda döviz de taşıdı. Cumhuriyet Meydanı'ndan Gündoğdu'ya giden güzergâhlarının karışmasından kaynaklı uzun bir süre beklerken Özgür Gelecek gazetesi olarak yanlarına giderek gazetesinin muhabirleri, editörleri, çalışanları **Halil Köfteci** ve **Gözde Özçiçek**'e "**Ege Güneşi kimdir, ne yazar, nasıl yazar**" diye sorduk.

Halil Köfteci bize, Ege Güneşi'nin binlerce yıllık bir geleneğin ürünü olduğunu, ancak henüz çok yeni bir yayın olduğunu anlatarak başladı sözlerine.

"Paylaşımçı, birlikte yaşam geleneğini sürdürmek için"

Daha 2 sayı çıkardıklarını dile getiren Köfteci'ye, binlerce yıllık geleneği açmasını istedik: "*Bu gelenek bize Şeyh Bedrettinlerden, Börklüce Mustafalardan, Pir Sultanlardan geldi. Biz onlardan aldığımız paylaşımçı, ortak ve birlikte yaşam geleneğini günümüzde de sürdürdürebilmenin, inşa edebilmenin temelinde bir hayatın çabası ve gayreti içindeyiz*" diyen Köfteci, bu çabanın sesi ve dili olmak istediklerini ekledi. Köfteci, Ege Güneşi'nin yeni bir soluk olacağını ama binlerce yıllık üretimi olduğunu tekrar vurguladı.

Ege Güneşi gazetesi için ilk fikrin nasıl çıktığı sorusuna Köfteci, arkadaşlarıyla biraraya geldiklerini, konuşurken bir gazete fikrinin çıktığını, bunun hem sosyal medya üzerinden, hem burada biraraya gelişlerde birbirini besleyerek oluştuğunu söyleyerek açıkladı. Ege Güneşi'nin sınıfsal söyleminin yanında Türkiye'nin ortak alana dair söylenebilecek sözü olduğunu altını çizdi. Özellikle

çevre, yine kadın, hayvan hakları, cinsel yönelim alanlarında boşluklar gördüklerini ve bu boşlukları doldurmaya, tamamlamaya yönelik bir çaba

olduğunu dile getirerek; gazetelerini ötekileştirilen, dışlanan, tam olarak kendini sınıfsal olarak tanımlayamayanların sesi olarak tanımlıyor. Nedenleri tamamıyla sınıfsal olan ancak kendi farklılıklarını, mücadele yöntemlerini bu sınıfsal yöntemler içinde bulamayan kitlenin sesi olabilmek adına Ege Güneşi olarak ortaya çıkmış olduklarını açıklıyor.

Sözü burada **Gözde Özçiçek** alarak, yerellerin, bölgelerin özörgütülüklerinin önemli olduğunu, merkezîyetçilikten çok bölgesel bir gazete çıkarmak istediklerini belirterek, bunun bölgesel bir ihtiyacın ürünü olduğunu ekledi.

"Gezi'den beslenen bir damarımız var, hiçbir şey eskisi gibi olmayacak"

Sohbette söz Gezi İsyanı'na geliyor ve bizim "ilk fikir nasıl çıktı, Gezi'nin etkisi nedir bunda?" şeklindeki ısrarlı sorumuzla Köfteci'ye, Gezi'nin büyük etkisi olduğunu, "Hiçbir şey eskisi gibi olmayacak" sözüne atıf yaparak, ortaya çıkan yeni arayışların sonucu çıkan bir fikir olduğunu "söylemiş" oluyoruz. "*Evet Gezi'den beslenen bir damarımız var, bize iyi bir motivasyon oldu*" diyerek noktıyor bu kısmı.

Ardından gazete çıkarırken ne gibi zorluklar yaşadıklarını, haberleri nasıl takip ettiklerini soruyoruz. Haberleri daha çok takip eden Özçiçek, diğer şehirlerde de arkadaşlarının olduğunu, işin içinde olunca daha kolay olduğunu söyleyerek sorumluluğu yanıtlıyor. Gazetenin muhabirlerinin İzmir'de daha fazla olduğunu ancak diğer illerdeki arkadaşların da haberleri birebir yerinde takip ettikleri, İzmir'de arayıp habere çağrıldıklarını,

çağrılmadıkları, internetten duyduklarını ise gidip yerinde takip ettikleri, gazetede çıkan haberlerin hemen hepsinin yerinde takip ile aktarıldığını dile getiriyor. Köfteci burada internetin önemli bir rol oynadığını, yetişemediklerini de internetten aldıklarını ancak kendi yorumlarıyla aktardıklarını ekliyor.

Daha sonra gazetenin düzenlenmesine, mizanpajına kadar hemen her şeyin birlikte yapıldığını, ana sayfanın konusunu birlikte belirlediklerini söyleyerek bu kısmı özetlemiş oluyor.

Siyasi görüşlerden kişilerle birlikte çalıştıklarını öğrenmemiz üzerine, Türkiye siyaseti ile ilgili gazetede ortak dili nasıl oluşturdukları sorusu üzerine Köfteci, "biz kendimizi seçimler sürecinde HDP içinde ifade ettik, çünkü sözümüzün karşılığını orada bulduk, o çatı içinde yer aldık. Seçim döneminde tarafımız belliydi" diyerek durdukları yeri bize anlattı. Kendilerini bir arada tutan mayanın demokrasi mücadelesi olduğunu belirtti.

Ardından 1 Mayıs'a dair düşüncelerini sorduğumuz Köfteci, Ege Güneşi olarak, **Taksim**'in işçilerin, emekçilerin olduğunu söylüyor, "**yasaklanamaz**" diyor. "*Duyuyoruz sabahın bu yana çatışmalar devam ediyor. Bu devletin, mevcut hükümetin acımasızlığı, alçaklığıdır. Yaşanan saldırıları şiddetle kınıyoruz*" şeklinde tepkisini gösteriyor.

İzmir'in daha "rahat" yasaklı bir alanının olmamasından kaynaklı daha sakin olduğunu dile getirerek, İstanbul'u diken üstünde takip ettikleri sözlerine ekliyor.

475. Hafta: "Hüsamettin ve Soner'i aramaktan vazgeçmeyeceğiz!"

İstanbul: Cumartesi Anneleri kayıpları için yine Galatasaray Lisesi önünde biraraya geldi. Bu haftaki oturum, 22 yıl önce kaybedilen Hüsamettin Yaman'ın sevdiği "**Büyük**" isimli şarkının dinletilmesiyle başladı.

İlk olarak sözü kayıp Abdullah Canan'ın oğlu **Vahap Canan** aldı. Babasının katillerinin isimlerini dahi verdiklerini buna rağmen hiçbir soruşturmanın yürütülmediğini belirten Canan, failler cezalandırılana kadar her hafta seslerini duyurmaya çalışacaklarını ifade etti.

22 yıl önce kaybedilen Hüsamettin

Yaman'ın abisi **Feyyaz Yaman**, yitirilenlerin ölümlerle büyüdüğünü ve beraberinde Roboski'de, Gezi'de, Paris'te ölenlerle büyümeye devam ettiğini belirtti.

Yapılan konuşmaların ardından, basın açıklamasını İHD İstanbul Şubesi adına **Mukaddes Şamiloğlu** yaptı. Açıklamada, 22 yıl önce 4 Mayıs 1992'de Fındıkzade otobüs durağından gözaltına alınan ve bir daha kendilerinden haber alınamayan **Hüsamettin Yaman** ve **Mehmet Soner Gül**'ün hikayesi anlatıldı.

111. F Oturumu'nda Süreyya Bulut

İstanbul: İHD İstanbul Şubesi Cezaevleri Komisyonu 3 Mayıs'ta, hasta mahpuslar için 111. kez Galatasaray Lisesi önündeydi. İHD İstanbul Şube Başkanı **Ümit Efe**'nin % 90 zihinsel engelli olmasına karşın, ailesine herhangi bir bildirim yapılmaksızın serbest bırakılan ve günlerdir aranmakta olan **Rıdvan Tekcanlı**'nın durumuna vurgu yaptığı konuşmasıyla başlayan oturum, M Tipi Kadın Hapishanesi'nde bulunan hasta tutanak **Süreyya Bulut**'un durumu anlatıldı.

İHD adına açıklamayı **Nur Sürer** okurken, Süreyya Bulut'un kardeşi de söz alarak, ablasının durumunu aktardı ve tüm hasta mahpusların serbest bırakılmasını istedi.

HER YER 1 MAYIS HER YER TAKSİM!

İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs, işçi sınıfının enternasyonalist karakterine uygun olarak tüm dünyada ve ülkemizde kutlandı. Ülkemizde 1 Mayıs'ın, özellikle İstanbul ve Ankara'da barikatlarla ve faşizmin saldırganlığına yönelik direnişlerle anlatılması; işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'ın ruhuna ve anlamına son derece uygun bir şekilde kutlanmasına hizmet etti. İstanbul'da 1 Mayıs alanında kutlamaları engellenen kitleler, Taksim 1 Mayıs alanına çıkmayı zorlarken, buldukları her yeri 1 Mayıs alanına çevirdiler.

Hakim sınıflar cephesinde iyiden iyiyeye ayyuka çıkan it dalaşının bir ürünü olarak 1 Mayıs'ı kullanarak, "paralel polis emirlere uymayacak" haberleriyle provokasyon yaratmayı amaçlayan "sözde gazeteci"lerden, 1 Mayıs gününde halka alçakça saldıran "şerefli polis"lere kadar bütün halk düşmanları, T. Erdoğan'ın emrinde destan yazmaya devam ettiler. Tabii her ne kadar "destan yazan" bu polislerden bazıları, Okmeydanı barikatlarında kuyruklarını kıstırıp artlarına bakmadan kaçmış olsalar da, halkın ve devrimcilerin sol duvarlarını korumaları nedeniyle, kayıp vermediler. Rahatlıkla iddia edilebilir ki R. T. Erdoğan ve onun "mutlu" valisinin her türlü provokasyon çabası halk ve devrimciler tarafından boşa çıkarıldı.

1 Mayıs günü ülkedeki bütün işçilerin, devrimcilerin gözü ve kulağı Taksim ve çevresindeydi. Örneğin Amed 1 Mayıs kutlamalarında en fazla atılan sloganın "Her yer Taksim, her yer direniş" olması; Türkiye ve T. Kürdistanı'nda meydanlara çıkan herkesin bir yanının Taksim'de olduğu anlamına geliyordu. 1 Mayıs Meydanı için mücadelelenin, faşizmin "ben yasakladım oldu" tavrını kabul etmemenin, sadece işçi sınıfının geleceği açısından değil, aynı zamanda tüm halkın ve ülkenin geleceği için olduğu bilincinde hareket edildiği için önem taşıyordu. 1 Mayıs'ta 1 Mayıs alanında olma tavrı ve direnişi, işçi sınıfı ve halkın en temel haklarından biri olarak, gerçek demokrasi mücadelesinde ısrar anlamını taşıyordu. "Nerede ve nasıl kutlanacağına beyefendinin karar verdiği" (ne de olsa kendisi sendikacıdır ve hatta "işçi"nin

de daniskasıdır!) bir 1 Mayıs'a razı olmak; TC faşizminin işçi sınıfı ve halka biçtiği deli gömleğini kabul etmek anlamına geliyordu.

Bu arada sanatçı, gazeteci, yazar olan ve kendini "solcu" ilan eden kimilerinin "abi çıkıp niye dayak yiyeyim" tadındaki muhalefetiyle, yaşanan tartışmaların AKP'ye yaradığı, AKP'nin bilinçli olarak çatışma yarattığı ve bu nedenle Taksim'i zorlamanın "anlamsız" olduğu ya da daha "fırlama" çözümler üretilmesi gerektiği gibi, "liberalizmle bulaşık solcu muhalefetinin" özellikle burjuva-feodal medyada bir hayli taraftar bulduğunu da belirtmek gerekir. Bu çevrelerin tezlerini ciddiye almamakla birlikte, bu tavrın memleketin "aydın" seviyesini göstermesi açısından dikkate değer olduğunu kaydetmek gerekir. Faşizme karşı direnmenin ve yasaklara karşı koymanın aynı zamanda ahlaki bir duruş olduğunu; dolayısıyla burjuva-feodal toplumda çürümenin sadece hırsızlık ve yolsuzluğa karşı İslamcı cenahta takınılan hayırhah tavırda değil, kendisi "solcu" olarak tanımlayanlarda bulunduğunu ifade etmek gerekir. Bu tayfanın solda olmadığı açıktır.

Bu anlamıyla 1 Mayıs vesilesiyle ülke genelinde yaşanan saflaşma, -karşılıklı olarak yolunu şaşırmış bir iki kurum hariç-, ülkemizde gerçek ve sahte demokrasi mücadelesi verenlerin ayrışmasına karşılık geliyordu. Nitekim Gezi İsyanı'nda ayağa kalkan kitlelerin arasına sızan İP'sizler, "Erdoğan'ın 1 Mayıs mitingi"nde Türk bayraklarıyla arzı endam ederken; CHP ise Beşiktaş'ta 1 Mayıs'ı zorluyordu! 1 Mayıs'ı 1 Mayıs alanında kutlamak isteyenleri bölüp parçalayarak, güçsüz göstermenin ucuz bir politikası olarak, iktidardan icazet alanlar sendikal çizgide Türk-İş, siyasal çizgide İşçi Partisi'nde hayat buldu! Akit'le Aydınlık gazetesi, 1 Mayıs vesilesiyle aynı çizgide buluştu! "Eski" Türkiye ile "Yeni" Türkiye, işçi sınıfının, ilericilerin ve devrimcilerin 1 Mayıs mücadelesi karşısında aynılaştı! Kemalist faşizmle, İslamcı faşizmin söz konusu işçi sınıfının çıkarları olduğunda aynılaşabildiğini net olarak gördük.

Kimi çevrelerin çatışmalar bahanesiyle işçi sınıfının temel taleplerini, yaşadığı sorunların dile getirilmesinin engellendiği iddiası yerinde değildir.

Meseleye sadece taleplerin dillendirilmesi olarak bakmak, 1 Mayıs'ın anlamından uzak olmak demektir. 1

Mayıs'ın kızılığı onun mücadele günü olmasından gelir. Bunun dışındaki yaklaşım, 1 Mayıs'ı "bahar bayramı" olarak kutlamak demektir. Çünkü işçi sınıfının temel taleplerinin karşılanması ancak ve ancak mücadeleyle sağlanabilir. "Hak verilmez, alınır" sözü boşuna söylenmemiştir. İşçi sınıfı kendisini sömüren, kölece çalışma koşullarına mahkum eden patronlara ve onların devletine karşı mücadele etmediği müddetçe hiçbir hakkını kazanamaz. Bu bırakalım siyasal talepleri, ekonomik anlamda dahi olsa, en ufak talepler için bile geçerlidir. Hal böyleyken, patronların ve onların devletin icazetinde bir mücadele hattı izlemek, en hafif ifadeyle durumu idare etmektir ve başta tavır sahipleri olmak üzere işçi sınıfına hiçbir hayrı yoktur. Aksine işçi sınıfı hareketine zarar vermektedir.

"Durdurmayacaklardır halkın coşkunca akan selini"

T. Erdoğan ve hempaları, 1 Mayıs vesilesiyle halka karşı düşmanlıklarını bir kez daha göstererek aslında "yeni" Türkiye'nin işçi sınıfı ve halk açısından "eski"sinden hiçbir farkı olmadığını; öyle 1 Mayıs'ı "emek ve dayanışma bayramı" ilan ederek, onun aynı zamanda bir "mücadele" günü olduğu gerçeğinin karartılması çabalarının beyhude olduğu bir kez daha kitlelerin mücadelesi ve direnişiyle açığa çıktı. İstanbul'da her türlü ulaşımın engellenmesiyle fiili olarak hayata geçirilen OHAL'in yanında, itiyale, mitiyle, binlerce polislikle halka azgın köpekler gibi saldıranların, Ankara'da "portatif çelikten duvar"lar, "seyyar nezarethane"ler kuranların çirpinişleri boşunadır. Faşizmin yasakları, çelikten duvarları, itten, mitten ve polisten barikatları, başta işçi sınıfının balyoz darbeleri olmak üzere halkın mücadelesiyle paramparça edilecektir. Halkın Gezi hafızası halen tazedir. Daha dün İstanbul'da Taksim'i, Ankara'da Kızılay'ı işçilere yasaklayanlar, açmak zorunda kaldılar. Yine açmak zorunda kalacaklar.

Sadece yasaklara karşı direniş ve mücadele değil, aynı zamanda ülke çapında gerçekleştirilen 1 Mayıs etkinliklerinin yaygınlığı ve kitleliliği bize, halihazırda halkın ileri kesimlerinin sokaklarda olduğunu, taleplerini dillendirdiklerini ve önümüzdeki süreçte de bu kararlılıklarını sürdüreceklerini gösteriyor. 2014 1 Mayıs'ında ortaya çıkan tablo, Gezi'den beridir iyice ayyuka çıkan hakim sınıflar cephesinde ve halk içinde karşılığını bulan saflaşmanın somut yansımasıdır. İstanbul'da iki ayrı meydanın varlığı, beraberinde Ankara ve Amed'te de iki ayrı meydanın ortaya çıkışı ve diğer farklı meydanların çıkışı

bununla ilgilidir. Bir yanda hakim sınıflar cephesinde, İslamcılarının ve Kemalistlerin hem kendi içlerinde hem de birbirleriyle iktidar dalaşının yaşandığı; halkın ise kendi içinde hem ulusal hem de mezhepsel çelişkilerinin somut yansıması olarak parçalı durmaktadır. Açık ki soygun, talan ve katliam düzenine karşı, Türkiye halkını birleştirecek olan sınıfsal kimliğidir. Türkiye halkının ulusal, mezhepsel ve diğer temel demokratik talepli mücadeleleri ancak ve ancak sınıfsal temelli bir bakışla ortaklaştırılabilir. Bu başarılmadığı müddetçe, halkın demokrasi talepli mücadelesinin, hakim sınıfların iktidar mücadelesinin peşine takılma riski her zaman vardır. Bir yanda ikinci Cumhuriyet, diğer yanda HDK/HDP tartışmaları ve CHP'nin "sola açılma" çağrıları vb. bir de bu açıdan değerlendirilmelidir.

Türkiye'de 1 Mayıs'ın İstanbul, Ankara, İzmir vb. illerde çatışmalı yaşamasının yanında pek çok bölgede yoğun katılımlı olarak kutlanması, ülkemizde sınıf mücadelesinin seyri açısından önem taşımaktadır. Aslında 2014 1 Mayıs'ının 2013 1 Mayıs'ından başlayarak Gezi İsyanı'yla doruğa ulaşan sınıf mücadelesinin bir devamı olarak yaşandığını net bir şekilde ifade etmek gerekir. Türk, Kürt uluslarından, çeşitli milliyet ve inançlardan Türkiye işçi sınıfı; başta kadınlar ve gençler olmak üzere halkın ileri kesimleri, faşizmin kendilerine biçtiği deli gömleğini kabul etmeyeceğini; özgürlük, halk demokrasisi ve bağımsızlık yolunda, sömürüye, baskıya ve zulme karşı mücadele edeceklerini; her türlü yasaklamaya rağmen kendi taleplerini dillendirmede ısrarcı olacaklarını gösterdiler. Görülmektedir ki, kitleler "Bu daha başlangıç, mücadeleye devam" sloganıyla ifade ettikleri mücadelelerinde samimi ve kararlılıkla sürdürme eğilimindedirler. Bu anlamıyla önümüzdeki sürecin sokaklarda, barikat başlarında çatışmalı olarak seyredeceği söylenebilir.

"Bugün faşist zulüm ve baskılara rağmen, işçi sınıfının durmadan ilerleyen mücadelesinde en aktif görevleri almak, kazandığımız deneylerin ışığında işçi sınıfının mücadelesini daha ileriye götürmek için var gücümüzle çalışmalıyız. Bunu ancak kitleler içinde çalışarak gerçekleştirebiliriz. Kitleler içinde çalışırken kitlelere güvenmeli, gerçek kahramanların kitleler olduğunu unutmamalıyız." (İbrahim Kaypakaya, PDA, sayı 32, 2 Mart 1971, Bütün Eserleri, s.131-132) Devrimcilerin bu ısrara uygun konumlanması ve kitlelerin bu samimi talebine yanıt olması beklenir. Kuşkusuz ki bu samimiyet, ilerici devrimci gençlerin barikatlardan dağlara uzanan bir çizgide yürümesiyle gerçek anlamını bulacaktır.

Kimi çevrelerin çatışmalar bahanesiyle işçi sınıfının temel taleplerini, yaşadığı sorunların dile getirilmesinin engellendiği iddiası yerinde değildir. Meseleye sadece taleplerin dillendirilmesi olarak bakmak, 1 Mayıs'ın anlamından uzak olmak demektir. 1 Mayıs'ın kızılığı onun mücadele günü olmasından gelir.

Yatağan işçileri direnişe devam ediyor

Ankara: Muğla'da bulunan Ke-merköy, Yeniköy ve Yatağan termik santrallerinin özelleştirilmesine karşı 10 Nisan'dan beri Ankara'daki özelleştirme dairesi karşısındaki Kurtuluş Parkı'nda bulunan işçiler birçok defa polisin azgınca saldırısıyla karşılaştı. İşleri, gelecekleri için mücadele eden işçiler bir de TOMA'ya, gaza, copa karşı direnerek seslerini duyurmaya çalışıyor.

Yatağan termik santral ve kömür ocaklarının özelleştirilmesine karşı haftalardır Ankara'da bulu-

nan Yatağan işçileri 30 Nisan'da kendilerini Maliye Bakanlığı önündeki demir parmaklıklara zincirledi. Yatağan Termik Santrali'nin özelleştirme ihalesinin başladığı 30 Nisan günü kendilerini Bakanlığa zincirleyen 17 işçiye polis saldırdı, zincirleri kesilen işçiler gözaltına alındı.

1 Mayıs İşçi Bayramı'nda Kızılay Meydanı'na işçilere emekçilere kapatan devlet bir yandan da gözünü-kulağını işçi direnişlerine kapatmaya devam ediyor. Bir taraftan 1 Mayıs'ta hakları için mey-

danları dolduran işçi emekçi öğrencilere saldırırken, diğer yandan da Greif'te, Yatağan'da olduğu gibi işlerini geri isteyen, daha iyi koşullarda yaşamak isteyen işçilere saldırarak yıldırım istiyor. İşçiler ise daha fazla direniş diyerek eylemlerine devam ediyor.

Yatağan işçilerinin direnişi Ankara devrimci, demokrat, ilerici kesimler tarafından yeterince sahiplenilmediği açıktır. Daha önce Ankara'daki TEKEL ve TOGO direnişine destek verildiği kadar Yatağan direnişinin sahiplenilmiyor olması direnişteki işçilerin daha çok faşist İşçi Partisi'nin "destekleriyle" devam etmesi devrimci demokrat kamuoyu açısından acı vericidir. Bu açıdan esas olarak işçi sınıfının yanında olmak direnişlerine omuz vermek, devrimci, demokratik kesimlere düşmektedir.

Yatağan işçileriyle ilgili son durum ise, ihalenin 8 gün içerisinde değerlendirilerek karara varılacağı için işçiler 9 Mayıs'a kadar Özelleştirme Dairesi'nin önünde olmaya devam edecek. İşçiler 9 Mayıs'tan sonra Yatağan'a dönerek direnişlerine işyerleri önünde devam edecekler.

BMC satıldı, işçinin borcu duruyor

H. Merkezi: Çukurova Holding'den alacakları ödenmediği için geçtiğimiz aylarda eylemlere sahne olan BMC el değiştirdi.

Çukurova Holding'den devralınan BMC için tek teklifi **ES Mali Yatırım ve Danışmanlık Şirketi** verdi. TMSF'nin devraldığı ağır ve zırlı araç üreticisi BMC'nin satış ihalesi gerçekleştirildi. Tek teklifi veren, Ethem Sancak'ın sahibi olduğu ES Mali Yatırım ve Danışmanlık A.Ş., 725 milyon önerdi. İhalede şimdi nihai karar bekleniyor.

Ethem Sancak basına yaptığı açıklamada, şirkete 500 milyon dolar yatırım yapacaklarını, BMC'yi büyüteceklerini, "BMC'yi küresel bir marka haline getireceğiz, fabrikada istihdamı artıracamız, ayağa

kalkan BMC'de 10 binden fazla insan çalışacak" sözleriyle anlattı. Ancak işçilerin alacaklarına dair herhangi bir şey konuşmadı.

Hatırlanacağı üzere BMC işçilerinin emeğinden milyon dolarlar kazanan Çukurova Holding banka yatırımları nedeniyle iflas etmiş, işçileri aylarca maaş vermeden çalıştırmıştır. Bu duruma tepki gösteren işçiler fabrikada ve İstanbul'da Yapı Kredi Plaza önünde çeşitli eylemler düzenlemiştir.

Fabrikada yetkili sendika olan Türk Metal ise iflas sürecinde olduğu gibi sessizce bekliyor. Daha önce de işçilerin yaşadığı haksızlıklara ve maaş ödenmeden çalıştırılmalarına karşılık uzun süre tepki vermeyen Türk Metal işçiden

gelen baskı üzerine sokağa ancak çıkabilmişti.

Türk Metal İzmir 1 No'lu Şube Başkanı **Halil İbrahim Tosun'un**, "Biz işçiler olarak işin başından beri umutluyduk, yine umutluymuz. Özellikle ihale sürecinde **Ethem Bey'in yerli otomobile ilgili açıklamaları çok sevindirici. Şirkete bakış açısının çalışanlarla aynı çerçevede olduğunu gördük. Biz daha fazla üretmek, kazanmak ve kazandırmak istiyoruz. Bu fabrikayı alıp büyütmek, yerli bir marka yaratmak isteyen birinin talip olması bizi sevindirdi. Ethem Bey daha önce de fabrikaya gelmiş, kendisiyle görüşme fırsatı bulmuştuk. Biz Sancak Grubu'nun bu işe gönül verdiğini, fabrikaya ivme katabacağına inanıyoruz"** sözleri her şeyi anlatıyor.

SÜTAŞ Fabrikasında 18 işçi işten çıkarıldı

H. Merkezi: TÜSİAD Başkanı **Muharrem Yılmaz'ın** sahibi olduğu SÜTAŞ Fabrikası'nda sendikanın örgütlenmesini engellemeye çalışan patron, 18 işçinin işine son verdi. Tek Gıda-İş'te örgütlenen işçiler ise fabrika önünde direnişe geçtiler.

SÜTAŞ'ın Aksaray ve Karacabey'deki fabrikalarında çalışan işçiler Tek Gıda-İş Sendikası'nda örgütlenerek yetki aşamasına geldi. Patronun baskılarına direnen işçiler sendikal örgütlenmeyi sürdürürken; yetki aşamasında yüzde 40'ın üzerinde örgütlülük sağlayan sendika üyeleri, patron tarafından performans bane gösterilerek işten çıkartıldı.

Tek Gıda-İş Sendikası ise konu ile ilgili olarak yaptığı açıklamada, patronun daha önce de sendikal örgütlenmeyi engellemek için baskı yaptığını belirtti.

İşçilere sendikada örgütlenmemeleri karşılığında "Cumhuriyet Altını" dağıttığı ifade edilen açıklamada "Yılbaşından bu yana sendikalaşma sürecini başlatan Sutaş Aksaray ve Karacabey Fabrikası çalışanı işçiler, Tek Gıda-İş Sendikası'nda örgütlenerek işletme barajı olan toplam çalışanların yüzde 40'ının üzerine çıkarak yoğun bir örgütlenme gerçekleştirdi. Sutaş işverenin zaman, zaman sendikalaşmaya karşı sürdürdüğü işten atmalar, baskı ve sindirme politikaları, hatta sendikalaşmayı kırmak için tarihinde ilk kez 'Cumhuriyet altını' dağıtması da sendikal örgütlenmeyi durduramadı" denildi.

10 yıla yakın var olan süren çalışmanın ürünü olarak örgütlendiklerini belirten Tek Gıda-İş, "Bu sefer umuyoruz, işveren adına hareket eden kimi kraldan fazla kralcılar hukuk dışı yollara başvurmazlar. Aksi halde, geçmişte Yörsan'da yaşananlar tekrarlanabilir" uyarısında bulundu.

Asistan hekimler: 36 saattir nöbetteyiz

H. Merkezi: Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde görevli asistan hekimler, hastanelerde kar odaklı sağlık sisteminin tüm angaryasını omuzladıklarını belirterek, 36 saat çalıştırılmalarına rağmen emeklerinin karşılığını alamadıklarını söylediler.

Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi'ndeki asistan hekimler, çalışma koşullarına ilişkin hastane önünde basın açıklaması yaptı. Hekimlerin katıldığı açıklamada, "Artık yeter, asistan hekim köle değildir. Emegimizin karşılığını istiyoruz" pankartı açılarak, sık

sık "Asistanız, haklıyız, kazanacağız", "36 saattir nöbetteyiz" sloganlarını attı. Burada açıklama yapan Dr. **Mehmet Baki Kara**, asistan hekimlerin eğitim almak için geldikleri hastanelerde kâr odaklı sağlık sisteminin tüm angaryasını omuzladıklarını, 36 saat çalıştırılmalarına rağmen emeklerinin karşılığını alamadıklarını söyledi.

Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde sunulan sağlık hizmetinde önemli bir yükü taşıdıklarını ifade eden Kara, buna karşılık olarak nöbet ücretlerinin geç yatırıldığını, ayrıca

bu çabalarının ek ödemelere yansıtılmadığını dile getirdi. Yeni yasa gereği, nöbet ücretlerindeki iyileştirmeleri 3 aydır alamadıklarını da dile getiren Kara, sorunlarından bir diğerinin ise yoğun çalışma temposu içerisinde almaları gereken eğitimleri de alamamaları olduğunu kaydetti. Kara, "Bizler, performans kaygısı nedeniyle polikliniklerde sürekli hasta bakmak zorunda bırakılırken, eğitimlerimizi çoğunlukla sadece kâğıt üstünde almaktayız. Birçok klinikte eğitimler öğle arası dinlenme saatlerinde yapılmakta ya da hiç

yapılmamaktadır" diye konuştu.

Yapılan basın açıklamasının ardından asistan hekimler, Başhekimliğe doğru yürüyüşe geçti. Kimi hasta ve hasta yakınlarının alkışlarıyla destek verdiği hekimler, hastane koridorlarının geçtiği sırada Tıp Fakültesi Hastanesi'nin Güvenlik Müdürü olduğu belirtilen bir kişi, kendisine talimat geldiğini söyledi ve asistan hekimlerin yürüyüş yapmaması gerektiği uyarısında bulundu. Asistan hekimler, buna rağmen yürüyüşlerini sürdürerek başhekimlik önüne gelip burada eylemlerine son verdi.

Kumport ve Punto işçilerinden 1 Mayıs değerlendirmesi

İstanbul: 1 Mayıs günü başta İstanbul, İzmir ve Ankara olmak üzere birçok ilde alanlara çıkılmasının yasaklanması üzerine işçiler, emekçiler meşru haklarını kullanarak, 1 Mayıs alanlarına ulaşabilmek için devletin kolluk güçleri ile karşı karşıya geldi. Uzun saatler direnen işçiler, emekçiler devletin yasaklarının değil kendi iradelerinin esas olduğunu gözler önüne serdiler. Direnen işçiler için daha fazla öneme sahip olan Birlik, Dayanışma ve Mücadele günü 1 Mayıs'ta 1 Mayıs alanlarının "provokasyon"vari söylemlerle yasaklanmasındaki gerekçelerin tam da işçi ve emekçilerin birliğini bozmaya yönelik olduğuna 1 Mayıs 2014'te de tanık olduk. 1 Mayıs alanlarında yer alan direnişçi Punto ve Kumport işçilerinden yasaklarıyla ve direnişiyi birlikte 1 Mayıs'ı değerlendirmelerini istedik.

"1 Mayıs 77'yi unutturamazsınız"

Punto işçilerinden **Ramazan Aygün**'le yaptığımız söyleşide 1 Mayıs günü Kadıköy, Gebze ve Taksim olmak üzere üç bölünerek Birlik ve Dayanışma Günü'nü alanlarda kutladıklarını öğrendik.

Aygün'ün 1 Mayıs ile ilgili kısa değerlendirmesi şöyle "Kadıköy'de sendikalar işçilerin 'gazi'ni aldı, Şişli'de polis işçileri gaza boğdu, Gebze'de ise bir etkinlikle 1 Mayıs kutlandı." Taksim'in yasaklanmasının sebebinin nasıl

açıkladıklarını sordüğümüzda, "Bize göre Taksim ve etrafında devletin olağanüstü hal ilan etmesindeki sebep, Taksim 1 Mayıs 1977'de yaşanan katliami unutturmak ve

kapatmak istemesidir" cevabını aldık. DİSK Genel Başkanının, Greif işçilerine yönelik tutumunu eleştiren Aygün, Kani Beko'nun 1 Mayıs'ta Şişli'de bulunarak ve gaz yiyerek ikiyüzlü davrandığını söylüyor. Geçtiğimiz senelerde 1 Mayıs alanında kimsenin burunun kanamadığını söyleyen Aygün "Bu sene de 1 Mayıs'ın 1 Mayıs alanında kutlanması izinli olsaydı, kimseye bir şey olmazdı" dedi.

Punto'da kazanım

Punto Deri' de işten çıkarılan ilk iki işçi **Ramazan Aygün** ve **Hülya Alptekin**'in 30 Mayıs günü görülen davalarında sevindirici haber aldık. Mahkeme, patronu haksız bularak işçilerin işe iadesine ve ayrıca bir yıllık brüt ücreti tutarında "sendikal tazminat" ödemesine karar verdi. Bir hafta önce de 17 Punto işçisi için aynı kararlar verilmişti. Toplamda çıkarılan 82 işçiden 19'u için karar çıktı. Aygün ve Alptekin işe iadelerinin son günü olan Perşembe gününü (18 Mayıs) ipe çekiyor. İşe başlamadıkları takdirde avukatları ile Yargıtay'a başvuru yapacaklar.

"1 Mayıs'ı işçilere zehir ettiler"

Kumport Limanı'nda işten çıkarılan direnişçi işçilerden 1 Mayıs'ı değerlendirmelerini istedik. Kumport işçilerinden işyeri komitesi ve sözcüsü **Samet Sinen**, "1 Mayıs Birlik ve Dayanışma Günü zehir

Televizyonlarda 'Bazı grupların provokasyonu olacak' diyen devlet yetkilileri, vali ve asıl provokasyonu kendisi yaptı.

zemberek geçti. İşçiler ağız tadıyla İşçi Bayramı kutlayamadı. 1 Mayıs iktidardaki hükümetin provokasyonuna uğradı. Bu 1 Mayıs'ta hükümet, işçilere emekçilere bir kez daha patronlardan, sermayeden yana olduğunu göstermiş oldu. Televizyonlarda 'Bazı grupların provokasyonu olacak' diyen devlet yetkilileri, vali ve asıl provokasyonun kendisi yaptı. İşçi ve emekçilere yönelik, devlet yetkililerinin anlamsız inadı ve tepkisi 1 Mayıs günü hayatı bizlere zehir etti. İşçi bayramının Taksim'de yapılması serbest bırakılmış olsaydı, provokasyon olmaz, işçilerin güzel bir şekilde bayramlarını kutlamalarına vesile olmuş olurdu" ifadelerini kullanarak 1 Mayıs'ın barış içinde geçmesine engel olduğunu söyledi.

İstanbul'da olağanüstü hal ilan edilmesini, hükümet yetkililerinin "güç gösterisi" olarak açıklayan Sinen, hükümetin "Ben istediğimi yaparım" düşüncesi ile hareket ettiğini ve amacını kısmen de olsa başardığını söyledi. Sinen, "Devlet ve iktidar her zaman işverenin yanında olduğunu bizlere bir kez daha kanıtlamış oldu" dedi.

Taksim'de 1 Mayıs kutlamak istemelerindeki sebepleri 1 Mayıs 1977'de hayatını kaybedenleri anmak ve geleneksel 1 Mayıs alanında birlik ve dayanışma gününü kutlamak olarak ifade eden Sinen, özel olarak Taksim'i ve çevresini provokasyon bahanesiyle kapatanların, olağanüstü hal ilan edenlerin asıl provokasyonu kendilerinin yaptığını ve bayramın kutlanmasına engel çıkarttıklarını söyledi. 1 Mayıs'ta işçilerin, emekçilerin bayramını kutlamak için bir araya gelmeyi planlayan Kumport direnişçi işçileri sendikaları yaptıkları çağrılardan cevap alamadıkları için eleştirdi ve 1 Mayıs Birlik ve Mücadele Günü'nün sendikalarla, direnen işçilerle birlikte geçirdiklerinde anlam kazanacağını söyledi.

Emekçinin Gündemi

Sendikaların 1 Mayıs 2014 sonrasına bıraktığı izler

1 Mayıs sona ererken, 1 Mayıs'ta ortaya çıkan sonuçlar üzerine çok söz edilebilir. Hepimiz 1 Mayıs sona ererken gördük ki, 1 Mayıs'ta yaşanan tüm gelişmeler, asıl olarak 1 Mayıs öncesi süreçteki toplam gelişmelerin sonucudur. Bu nedenle öncesi sürecin doğru değerlendirilmesi 1 Mayıs'a ışık tutacaktır. Bu değerlendirmeyi birkaç yönüyle ele alabiliriz. Ancak işçi sınıfı ve sendikalar yanı sıra önemli yerde durmaktadır. Bu değerlendirmeler dışında 1 Mayıs gününü ayrıca değerlendirmek gerekiyor.

1 Mayıs'ta tüm fırtınanın üzerinde koparıldığı Taksim tartışmasını işçi ve emekçilerin aleyhine boşa çıkarmak için bizzat talimatla Türk-İş'i Kadıköy'e müracaat ettiren başbakan, Türk-İş başkanı ile yaptığı görüşme sonrası Ankara'yı da ayrıştırdı. Bu ayrıştırma, sendikal alana yapılan son dönemlerdeki en doğrudan müdahaledir. Aslında Kadıköy'e yapılan müracaat ile bunun böyle olacağını önceki yazıda belirtmiştik.

Türk-İş, işçi sınıfının kazanılmış haklarına yönelik saldırılar karşısında bugüne kadar sınıf karşıtı tutumuyla bilinmekteydi. Bu tutumunu grevlerde, direnişlerde, hak kayıpları karşısındaki yaklaşımlarında görmekteyiz. Bugüne kadar yapılan tüm 1 Mayıslarda zorla İstanbul'a gelenlerin 2014 1 Mayıs'ında Kadıköy'ü istemeleri niyetlerini göstermekteydi. Bu durum baştan itibaren işaret etmeye çalıştığımız sonuçları ortaya çıkarmıştır.

Bugüne kadar Türk-İş'e muhalif olduğunu söyleyen Sendikal Güç Birliği'ne bağlı sendikalar bu 1 Mayıs'ta ortaya koydukları tavırla Türk-İş ile aynı yerde durdular. 1 Mayıs öncesi yaptıkları açıklama ile "1 Mayıs'ta sendikalar, ortak kutlamalar yapılmalıdır" yönlü ifadeleri, sadece süreçteki sorumluluğu üzerinden atma çabası sonucuydu. Çünkü 2014 1 Mayıs'ının diğer 1 Mayısılara göre daha sert geçeceğini, şiddetin dozunun daha fazla olacağını herkes görmekteydi. Ayrıca AKP'nin yerel seçimlerde aldıkları oy, bu sendikaları epey ürkütmüş görünüyor. Açıklama sonrası yapılan başkanlar kurulu toplantısında herkes hizaya girmiş gibi, Türk-İş Genel Başkanı "bizim işçiler çatışmalara girmek istemez, yasaklı olan yere gelmek istemiyorlar" diyerek esas niyetlerini de ortaya koymaktadırlar. Bu tutumla aslında Türk-İş'le farklı bir yanlarının olmadığını da gösterdiler.

Aslında hükümet 1 Mayıs'ta alan üzerinden başlattığı Taksim yasağında dayanaklardan biri olan "sokaktaki sınırlılığa" karşı durma konusu, Türk-İş'ten tam destek alırken bugüne kadar bunun karşısında farklı tutum alan Türk-İş içindeki sendikalar da bu 1 Mayıs'la farklılıkları ortadan kaldırmış oldular. Bu anlamda hükümet, sendikal alanda tam anlamıyla istediğini elde etmiş oldu. Türk-İş'in bu işbirlikçi çizgisinden ayrılmak ve düşman cephesinden gelen bu saldırıya işçi-emekçi cephesinden cevap vermek gerekiyordu. Nitekim, Taksim bu anlamda önemli yerde durmaktadır.

Bu noktadan bakıldığında **Belediye-İş Sendikası İstanbul 2 Nolu Şube**'nin bu bürokratik yapıya hayır diyerek "Kadıköy'e değil Taksim'e gidiyoruz" tavrı ve tutumu önemli yerde durmaktadır. Üstelik Türk-İş içindeki tüm sendikaların Kadıköy korosuna karşı söylenmesini düşündüğümüz bu tutumun önemli olduğunu göz ardı etmemeliyiz. Üstelik bu tutum işçilerle birlikte basına yapılan bir açıklama ile duyurulmasına rağmen bu tutumun herhangi bir basında yer alması anlaşılmaktadır.

Sendikalarda durum böyle iken, diğer yandan Türk-İş içinde bulunan ilerici işçiler sendikalarına rağmen Kadıköy yerine Taksim'de oldular. 1 Mayıs'ta yaşanacak baskı ve şiddet görülmesine rağmen, her sokakta Taksim'e çıkmak için çaba sarf eden örgütlü-örgütsüz işçilerden işsizlere, öğrencilerden çeşitli meslek gruplarından oluşan emekçilere kadar sesleri yankılandı. Şiddetin dozu ne olursa olsun artık sökmüyor, sökmeyecektir. İşçiler, emekçiler yaşadıkları baskı ve şiddete karşı mücadele etti, direnmekte ısrarcı olduklarını bir kez daha 2014 Taksim iradesi ile ortaya koydular. Bu 1 Mayıs bir yandan teslimiyet ve mevcut sisteme boyun eğen bir anlayış ile diğer yandan kendi geleceğine dair kendi sözlerini ve taleplerini söyleyen bir anlayışın ayrıştığı bir süreci de gösterdi. İşçi sınıfı mücadelesi gelecekte mücadele edenin ve direnenin yaratacağı mücadele ile gelişecektir.

Wan, Ankara'ya yürüyor

2011 yılında gerçekleşen Wan depreminin ardından konteynir kentlere yerleştirilen Wanlı depremzedeler, sorunlarına çözüm bulmak için Ankara'ya yürüyüş başlattı. 3 yıldır sorunları çözülmeyen 44 depremzede aile, TOKİ konutlarına depremzedelerin "kura" usulü ile yerleştirilmesinin ardından, barınma sorunlarının çözülmemesinin yanı sıra elektrik kesintileri, polis tacizleri ile konteynir kentten de sürülmek isteniyordu.

Sorunlarına çözüm bulmak isteyen depremzedeler Ankara'ya yürüyüş başlatırken, konu ile ilgili olarak konuşan Wan Anadolu Konteynir Dayanışma Derneği Başkanı **Ali Ahi** "Biz konut sorunumuzun çözümü için açlık grevi de dahil birçok eylem yaptık. Burada yaşayan birçok ailede çalışabilecek kişi yok. Evin yetişkinleri ya hasta ya da çalışmaz raporu olan kişiler. Biz kiralık evlere girsek bile bunun sonu yok. Bizler için en ideali baştan da dediğimiz gibi kalıcı konut. Biz bunu istiyoruz. Sürdürmüş olduğumuz açlık grevini sağlık problemleri nedeniyle durdurduk. Açlık grevinin ardından burada yaşayan birkaç aile ev sahibi oldu. Ama halen burada 44 aile çok zor şartlar altında yaşam mücadelesi veriyor. Artık son çare olarak sesimizi daha net duyurabilmek için aramızdan seçtiğimiz kişiler ile birlikte Ankara'ya yürüyeceğiz" dedi.

Depremzedelerin yürüyüşlerine ise polis, başladıktan 8 km. sonra Erdemir'te müdahale etti. Müdahalenin ardından her aileden birer kişinin gitmesine izin veren polisin saldırısında ise, kadın ve yaşlılardan darp edilenler olurken, depremzedeler ise Ankara'ya yürüyüşlerini sürdürdüler.

AKP depremzedeleri görmezden geldi!

Wan'da 2011 yılında gerçekleşen depremin ardından bir türlü çözüm bulunamayan barınma sorunu, daha önce de birçok kereler çeşitli eylemlerle gündemleşmişti. Valiliğin elektriklerini kestiği Wanlı depremzedeler, yeterli eğitim ve sağlık koşullarından yoksun bir hayat sürdürmeye çalışırken, devletin konu ile ilgili olarak duyarsızlığı ise, depremin hemen ardındanki pratikleri ile açığa çıkmıştı.

1 milyona yakın nüfusa sahip Wan'a, 15 bin çadır gönderen AKP, BDP tabanının ikamet ettiği mahalle ve köylere yardım göndermezken, gelen yardım tırlarını şehir merkezindeki spor salonunda toplayarak yardım dağıtımlarından Kürt emekçilerin yaşadığı mahallelere yardım götürmedi. Ek olarak, BDP'nin Amed, Gewer ve Merdîn gibi bölgelerden gönderdiği yardımların da şehre girişini engelleyen valiliğin uluslararası yardım kuruluşlarından gelen yardım tırlarının da bölgeye girişini engellediği biliniyor.

Wan'ın Kürt Ulusal Hareketi açısından önemini bilen egemenlerin, bölgenin bu realitesinden ötürü aldığı tavrı, özellikle yükseltmek istenen şovenist histeriye paralel, kolilerle taş ve Türk bayrağı göndermesinden de gözlemlemek mümkündür.

"Dersim Tertelesi, bugün kültürel anlamda devam etmektedir"

İzmir: Dersim Tertelesi yani "Kara gün" olarak adlandırılan 4 Mayıs'ta birçok yerde olduğu gibi İzmir'de de anmalar yapılır. Biz de Özgür Gelecek olarak amadan önce **İzmir Dersim Kültür ve Dayanışma Derneği** ile bir araya gelerek, bu yükselen çılgıncı gazetemiz aracılığıyla duyurmak, o çılgıncıya ses vermek adına bir röportaj gerçekleştirdik.

- Bize derneğinizden, ne zaman nasıl kurulduğundan bahsedermisiniz?

Hüseyin Ozan; (İzmir Dersim Kültür ve Dayanışma Derneği Yönetim Kurulu Üyesi): Bizim dernek, bilindiği üzere Anadolu'nun, Kürdistan'ın çeşitli yerlerinden göç etmek zorunda kalanların kentlere gelmesi, kendi kültürünü yaşatmak isteyenlerin bir araya gelmesiyle oluşmuştur. Bizim derneğimiz daha önce 1990 yıllarında kurulmuştur.

- Diğer ilçelerdeki; Narlıdere, Bornova, Menemen'deki derneklerle birlikte mi bağımsız olarak mı kuruldu?

- İlk bizim dernek kuruldu. Çeşitli yerlerde insanlarımız farklı beklentilerle yeni kurumlar açma gereği duydular ve yeni dernekler kurdular, dolayısıyla hepsi birbirinden bağımsız, birbirinin şubesi olmayan derneklerdir.

- Biraz çalışmalarınızdan, faaliyetlerinizden bahsedermisiniz?

- Dersim dediğimiz varlığı sahiplenmek, o kültürü yaşatmak için buradayız. Dayanışma boyutunu maalesef ki çok gerçekleştirdiğimiz söylenemez. Bunlar toplumsal sorunlardır, bireylerin yapabilecekleri çok bir şey yoktur. 1980'den bu yana çok sancılı süreçler yaşıyoruz. Kürt direnişinin yükselmesi, çatışma koşulları, kentlere savrulan insanlar, kültürden gerçeğinden kopan,

koparılan bir halk var. Bu anlamda biz kendi değerlerimizi yaşatma anlamında, geleneksel günlerimiz var, o günlerde insanlarımızı bir araya getiriyoruz. Bu Gağandır, Xeylaştır, 12 İmam'dır... Seyit Rıza'nın ve yoldaşlarının ölüm yıl dönümleri, ekolojik sorunlara dair (çok ciddi bir boyuta varmıştır) eylem etkinlikler yapmaktayız. Dernek içinde de kendi değerlerimize dair çeşitli kurslarımız devam eder. Çeşitli boyutlarda devam eden dil, halk oyunları şeklinde çalışmalarımız olur.

- Ekolojik sorunlardan bahsettiniz. Bir de Gezi İsyanı sürecine değinelim. O dönemde dernek neler yaptı, isyanda alanlarda bulunabildi mi?

- Gezi süreci Anadolu'nun çok uzun bir sessizliğinden sonra ilk radikal kitle çıkışı oldu diyebiliriz. Mutlaka 1 Mayıs gibi etkinlikler çeşitli demokrat, devrimci yapılardan bir şeyleri sahiplenmeye, mücadele etmeye çalışmaktadır.

Gezi sürecinde başta belirttiğimiz gibi yerel bir dernek olmamızdan kaynaklı biz Dersim odaklı bir çalışma içerisindeyiz. Şüphesiz ki demokratik yaşama da olanaklarımız çerçevesinde katılmaya çalışıyoruz. Üyelerimiz çoğu da zaten yoktu, bireysel anlamda arkadaşlarımız katılırken, kurumsal anlamda yer alamadık. Bu tür eylemlerde 1 Mayıs, Newroz gibi daha ziyade, var

olan eylemlere tabi olarak mümkünse kendi pankartımızla yer almaya çalışıyoruz. Ama bu tür toplumsal olaylarda birebir her zaman yer alamıyoruz bunu belirtmekte fayda var. Ancak çok değerlidir, yeni pek çok kapı açtığını düşünüyoruz, önemsiyoruz.

- Dille ilgili çalışmalarınızı ve düşüncelerinizi öğrenmek isteriz.

- Biz ulusal kurumları olan bir halk değiliz, biz esasta bir kır toplumuyuz. Bu anlamda ulusal standart diller daha ziyade bu devlete sahip olan halkların sonradan yarattığı bir durumdur. Öncesinde ne kadar halk varsa kendi içinde

hepsi kendi için çeşitlilik arz eder. Dolayısıyla bizim toplumumuzun yaşadığı süreç hala böyle bir süreçtir. Ama Dersimliler her soruna el atarken, her problemi çözmeye çalışırken, kendi yaşamsal ve dönemsel sorunlarını çözme anlamında iyi bir sınav verememiştir. Tüm metropollere bakın, orada Dersimleri görürsünüz, büyük iddiaların sahipleridir ama önlerine bir kâğıt kalem koyun, hiçbir kendi dillerinde iki satır yazamazlar. Bu

bir trajedidir.

Dille ilgili gelişmeler, son 10 yılda Kürt Ulusal Hareketinin yükselmesi sonucu başlayan süreçle gerçekleşti. Bu anlamda gene çok kurumsal bir çalışmadan bahsedemeyiz. Duyarlı bireylerin yurtdışında, Dersim'de, büyük metropollerde yaptıkları çalışmalarla devam etmektedir.

Çeşitli çevreler tarafından, örneğin Vate çevresi, çalışmalar sürmektedir ancak hiçbir geleneksele hitap etme boyutunda değildir. Bu bir arayıştır, Dersim'in kendini bulması, tanınması sürecidir ve zaman alacaktır. Adlandırmaya gelecek olursak, bizim dilimizde "Zaza" diye bir kelime yoktur, son dönemlerde popüler hale getirildi. Biz kendimizi Kirmanc, dilimizi ise Kurmancki olarak ifade ederiz. Zaza ifadesi, siyasal bir bakış açısından ileri gelmektedir. Bu şekilde Dersim'i içerden bölmeye çalışan Alevilikle, Zazalıkla, Dersim'le alakaları olmayan çevrelerin çabasıdır. Ancak Zaza kelimesini reddetmiyoruz. Çeşitli bölgelerde kendini bu şekilde ifade eden topluluklar olduğunu biliyoruz.

Dersim Tertelesi protesto edildi

İSTANBUL

Dersim Tertelesi'nin 76. yıldönümünde Galatasaray Lisesi önünde biraraya gelen ve aralarında Munzur Çevre Derneği'nin de bulunduğu Dersim derneklerinin örgütlediği eylemde Kürtçe'nin Kurmancki ve Kurmanckî lehçeleri ile Türkçe, "Unutmuyoruz hesap soracağız", "Toprağa kefesiz düşenlerimiz karanlığı aydınlatan ışığımızdır", "Seyit Rıza ve arkadaşlarının mezar yerleri açıklansın" yazılı pankartlarının açıldı.

Eylem konuşmalarının ardından sanatçı Ferhat Tunç'un söylediği Dersim ağıtları ile sona erdi.

İZMİR

İzmir Dersim Kültür ve Dayanışma Dernekleri ise Konak Pier önünde biraraya geldi. Eski Sümerbank önüne kadar yürüyen kitle burada basın açıklaması yaptı. Yüzlerce kişinin katıldığı yürüyüşte **Partizan**, **ESP**, **DHF**, **BDP** gibi çok sayıda devrimci, demokratik kurum destek verdi. Açıklamanın ardından Dersim katliamında yaşamını yitirenleri anmak için mumlar yakılarak, Niyaz (Lokma) dağıtıldı

Çığlımı zor tutuyorum!

İstanbul'da Sarıyer'de Pamir isimli küçük bir çocuğun kaybolması, özellikle sosyal medya üzerinden örgütlenen duyarlı bir kesimin çocuğu arama çalışmalarına katılması ve bir süre sonra da Pamir'in cansız bedeninin bulunması gelişmelerinin ardından çocuklara yönelik saldırılar gündemleşti.

Pamir'in ardından Kars'ta Mert isimli bir çocuk, daha sonra bir çocuk daha, sonra bir çocuk daha derken son olarak Adana'da küçük Gizem'in katledilmesiyle "çocuklara yönelik saldırılar neden arttı?" sorusu herkesin yüreğini kemiren bir soru olarak gündeme geldi. Açıkçası çocuklara yönelik saldırıların arttığını düşünmüyorum, aksine özellikle Pamir için sosyal medya üzerinden oluşan duyarlılığın (ki bu duyarlılık aynı zamanda Gezi İsyanı'nın bir ürünüydü) yarattığı bir dayatmaydı. Bunun en önemli kanıtı da 23 Nisan "Çocuk Bayramı"na özel bir açıklama yayımlayan Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK)'in çocuk raporu...

Sadece son 1 yılda aile içi şiddette **15 çocuk** öldürülürken, intihara zorlanan ya da intihar adı altında katledilen çocuk sayısı **20**... Ayrıca iş cinayetlerinde çocuk sayısı da **59**! Sokakta çalışan **500 bin çocuk** varken, **10 bin çocuğun** da dilendirildiğini söyleyen TÜİK'e göre **3 bin çocuk** da sokakta yaşamak zorunda! Yoksul çocuk sayısı **4,5 milyonu** aşarken, çocuk işçi sayısı bir milyonun üzerinde ve bunların yüzde 45'i tarım işçisi. Çocuk işçilerin yarısı okuluna devam edemiyor.

Son 3 yılda kaybolan çocuk sayısında **27 bin**. Çocuk seks kölesi sayısı son 3 yıldaki çocuklarla birlikte **50 bine** ulaştı. Son 3 yılda taciz ve tecavüze uğrayan, adli mercilere yansıyan çocuk sayısı **70 bin**. Çocuklara karşı cinsel saldırı, taciz tecavüz davalarında 2008'den 2013'e kadar yaklaşık **yüzde 400 artış** gerçekleşti. Adalet Bakanlığı verilerine göre, çocuğa karşı işlenen cinsel taciz, saldırı ve istismar suçları ile ilgili davaların sayısı, 2008'de 7 bin 500, 2009'da 13 bin 812 iken, 2011'de 18 bin 334!

Gizem'i devlet katletti, sonra aramaya çıktı!

TÜİK gibi devlet yanlısı bir araştırma kurumunun yaptığı araştırmaların sonuçları bile çocuklara yönelik saldırılarla ilgili korkunç tabloyu ortaya seriyorken, devletin bu konuda ne gibi adımlar attığını hemen söyleyelim: **Çocuklara çığlık atmaya öğretin! Çocuklara saldırıların iptesallandıracağsın ki... Ama işte hukuk engel!**

Böylesi kapsamlı bir konuda, "Çocuklarınıza çığlık atmaya öğretin" diyen kadından arınmış(!) Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı'ndan "Bu olaylar adeta idamlık olaylar" diyen Başbakan R. T. Erdoğan'a kadar gayri ciddi ve ciddiyetsizliğin ötesinde utanmaz, arlanmaz açıklamalar yapmanın tek bir anlamı vardır: Ortaya çıkan bu tablo egemenlerin sistemlerinden kaynaklı ortaya çıkan bir tablodur ve çocuğun, çocukluğun yok edildiği bu çocuk politikasından yine en çok onlar kazanmaktadır.

Daha önce de "hadım'lı çözüm" öneren bu zihniyetin bu kadar "sert" açıklama yapmasının tek nedeni, çocuklara yönelik bu saldırganlığa karşı oluşan öfkenin "gazını" almaktır. Bunu da hem çocuğu her yönden istismar edip hem de tıpkı Gizem'in katili gibi "Gizem'i aramaya çıkmaktır"! Bir de suçu, çocuklarına "çığlık atmaya öğretmeyen annelere" yükleyerek, böylesi kapsamlı bir kördüğümünden kendini sıyırmaktır.

Ses çıkarmak...

Çocuk katili, istismarcısı, tecavüzcüsü vs. vs. devlet egemenlerinin tümünün bu konuda yaptığı tüm açıklamalar midemi bulandırır da; bu tartışmalarda içimi acıtan en çok kadından arınmış(!) ASP Bakanı'nın açıklamalarıdır. "Annelere çok basit bir şey öğretebilirim. Çocuklara çığlık atmaya öğretmeleri gerekiyor. İstemedikleri bir durumda karşılaştıklarında çocuklarımızın çığlık atması gerekiyor etrafı haberdar edebilmeleri için. Bu bir savunma değil. 'Aman çocuğum sessiz ol' diye yetiştirdiğimiz çocuklardan bahsediyoruz. Hayır, çocuklar ses çıkarmalı" diyor Sayın Bakan!

TÜİK'in yaptığı araştırmaların sonuçları çocuklara yönelik saldırılarla ilgili korkunç tabloyu ortaya seriyorken, devletin bu konuda ne gibi adımlar attığını hemen söyleyelim: **Çocuklara çığlık atmaya öğretin! Çocuklara saldırıların iptesallandıracağsın ki... Ama işte hukuk engel!**

Ses çıkarmak... Kendisine yönelik herhangi bir saldırıya karşı hep susması, boyun eğmesi istenen bizlerden çocuklarımıza ses çıkarmayı öğretmemiz isteniyor! Komik değil, içim acıyor. Tacize, tecavüze, şiddetin her türüsüne karşı çıkınca "başı ezilmesi gereken"; benliğini-kimliğini unutup evine, babasına, kocasına "kul-köle olup, saçını süpürge eden" kadından istenenin, aslında kadınların da en çok ihtiyacı olan şey olduğu açık değil midir? Ses çıkaran ve çığlık atan kadının "başını" en çok da devlet "ezmiyor mu"? Her fırsatta 3-5 çocuk yapmasının kadının "görevi olduğunu" hatırlatanlar, kadın cinayetlerinde katilleri aklayanlar ve de ses çıkaran kadınları "cazgir" olarak görenler; tam da bunlardı!

Şu an çığlımı zor tutuyorum! Evet, çığlık atmak gerekiyor. En başta bu yüzsüzlere, katillere, tecavüzcülere, istismarcılara karşı gırtlığımız patlayana kadar **"ARTIK YETER! EDİ BESÊ! YA BASTA"** demek için...

(Bir YDK'lı)

Tencere-tavamızla 1 Mayıs!

Egemenler, uyguladığı zorba ve dayatma politikalarla, halkın canı pahasına kazandığı demokratik haklarını ve kazanımlarını gasp etmeye çalışmaktadır. Bu uyguladıkları politikaların getirisi ise daha fazla işsizlik, daha fazla ölüm, daha fazla yoksulluk ve açlıktır. İşçi sınıfının birlik mücadelesi ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ta, reva görülen bu insanlık dışı hayat koşullarını ve Taksim'de bedel ödeyen insanların hesabını sormak için kadınlar, gençler ve emekçiler alanları sınıf bilinci ve kınıyla doldurdu. Milyonlarca işçinin görünmeyen yüzü olan kadınlar, güvenceli iş, yaşanabilir alanlar, örgütlenme hakkı ve kadına yönelik her türden şiddetten arınmış yaşam alanları talebi ile alanları doldurdu.

Gezi İsyanı ile birlikte, yıllardır eve kapatılmış ve emeğine prangalar vurulmuş kadınlar artık sistemin dayatmacı uygulamalarını yok sayıyor ve üstüne üstüne gidiyor korkunun.

Geceler boyu Gezi Parkı'nda ve ülkenin birçok bölgesinde sistematik tacize, tecavüze ve emek sömürüsüne karşı koyan kadınları ne tutuklamalar ne de gözaltında yapılan baskı ve tacizler yıldırabilmiştir. Kadınlar sokakları terk etmedikçe isyanın da sona ermeyeceğini bilen devletin, "evinize dönün" çağrısına kadınlar, evlerinden tencere tava ile sokaklardan sapan ve taşlarla karşılık verirken iş yerlerinden ise direniş ve işgallerle vermiştir cevabını ve vermeye devam edecektir.

Gezi İsyanı'nda halkın kararlılığından ve gücünden korkan devlet 39 bin polis ve 50 TOMA ile almıştır 1 Mayıs'ın önemini. Korkunun ecele faydası olmadığını, umut ediyoruz ki, anlamıştır egemenler. 1977 1 Mayıs'ında işledikleri kanlı ve kirli politikanın devamıdır aslında Taksim yasağı.

1 Mayıs önce resmi tatil yapıp sonra halka kendinin bahşettiği bir günmüş gibi gösteren egemenler unutmamalı ki 1 Mayıs işçi ve emekçilerin canları pahasına kazandığı bir gündür! Kadınlar da bedel ödeyerek kazandıkları alanlarda kıyasıya mücadele etmiştir. Cüreti kuşanan kadınlar kararlılığı ve hesap sorma bilinci ile bu 1 Mayıs'ta da çıktılar alanlara. Artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmaya çağını söyleyen kadınlar bu 1 Mayıs'ta da sözünü söylemiş ve alanlarda polisine, TOMA'sına, gazına ve devletin erkek egemen zihniyetine meydan okumuştur.

Çatışmalarda, barikatlarda yerlerini alan kadınlar, TOMA'ların ve gaz bombalarının saldırısı altında Gezi İsyanı'nın ruhunu sürdürmüş ve yok sayılmaya karşı verdiği mücadeleyi buradan büyütüştür. (Bir YDK'lı)

Hapishanede kadınların sağlık hakkına ilişkin

H. Merkezi: Ülkede kadın olmak, feodal yapı ve erkek egemenliği nedeniyle zaten başlı başına bir sorun iken; hapishanede kadın olmak sorunları boyutlandırmaktadır. Özellikle sağlık haklarının "güvenlik" gerekçesiyle engellenmesi başlı başına bir sorun olarak karşımıza çıkmaktadır. Konu ile ilgili 26-27 Nisan'da İstanbul'da gerçekleştirilen **Uluslararası Hapishaneler Sempozyumu**'nda kadın hapishaneleri sunumundan alıntı yapıyoruz:

"... 19 Aralık'tan sonra hapishane-

lerin "fabrika"ya dönüştürülme planları çerçevesinde, birçok kadın hapishanesinde, biyolojik uygunluğu dikkate alınmadan, paraya olan ihtiyaçları istismar edilerek ayda 110 TL civarı "ücret"le kadınlar çalıştırılmaktadır. Bu kölelik koşullarındaki çalışmaların gündemde tutulması önemlidir.

Adli/siyasi ayrımı olmadan yaşanan en önemli sorunlardan biri; muayene sırasında doktor ve sağlıkçılar dışında askerlerin (veya 3. kişilerin) bulunuşudur. Aslında CİK'te, muayene sırasında

asker veya 3. kişilerin bulunması zorunluluğu sadece siyasiler için belirtilmiş olduğu halde bu tüm tutuklulara uygulanmaktadır genelde. Hak gaspı söz konusu olunca, adli/siyasi ayrımı ortadan kalkmaktadır genelde.

Devrimci kadınlar, muayenede 3. kişi bulunması uygulamasını reddetmektedirler. Bu nedenle tedavi olmadan geri getirilmektedirler. Adli kadınlar ise çoğu zaman yasada onlara tanıyan hakkı bilmedikleri için ses çıkarmakta, bilenler ise verilebilecek disiplin cezalarının infazlarını yakmasından korktukları için bu insanlık dışı uygulama-

maya itiraz geliştirememektedirler.

Kadın doğum, dahiliye, cerrahi gibi bölümlerde dahi askerin olduğu ortamda sorunların anlatılışı veya muayene olunmak zorunda kalınması adli mahkum kadınlarda ciddi psikolojik sorunlara yol açmakta, çaresiz olduklarını düşünmeleri bunu derinleştirmektedir. Devrimci kadınların direnişleri dolayısıyla dönem dönem bu uygulamalardan, lokal olarak geri adımlar atılabiliyorsa da yasal zemini olduğu gibi durmaktadır. Bu nedenle muayenelere girilip-girilmemesi oradaki komutanın 'keyfi'ne bağlı olabilmektedir..."

HDP'NİN YÜRÜYÜŞÜ: HDK'YE ÇALIM, KENDİ KALESİNE GOL MÜ?

HDP'nin yerel seçimler sonrasında "yeniden yapılandırılması" süreci dikkat çekici bazı tartışmaların yaşanmasını da sağlamaktadır. BDP vekillerinin HDP'ye toplu olarak geçme süreci ile birlikte HDP'nin genel siyasi çizgisinin nasıl olması gerektiği üzerine devrimci, demokrat ve "liberal" kesimlerin yürüttüğü tartışma bir yazınsal yığılı oluşturmuş durumda. Herkes bulunduğu yerden soruna bakarak süreci değerlendirmeye ve etkilemeye çalışıyor.

HDP bileşenleri arasında da soruna yaklaşımda belli farklılıklar dikkat çekmektedir. Bu tartışmanın bir ucu da dolaysız olarak HDK'yi ve bileşenlerini de etkilemekte ve bağlamaktadır. Bu açıdan bu tartışmalara dair belli yönleriyle bir değerlendirme yapmak gerekmektedir.

Birincisi, yaşanan bu gelişmeler ve tartışmalar, HDP bileşenlerinin HDK'ye attığı çalım ve kendi kalesine atacağı golün işaretlerini vermektedir. HDK'nin ortaya çıkış amacı ve işlevinin fiilen akamete uğratılması süreci de hızla olgunlaşmaktadır. Gerçek halk muhalefetini oluşturmayı "*parlamentarist demokratik siyasi odak*" oluşturmak şeklinde kavrayan eski hastalıklı tutum, yeni koşullarda, yeni bir gömlek ve künye ile hızla kendini örgütlemiştir. Geniş örgütlü ve örgütsüz, devrimci ve demokrat kesimlerce heyecanla karşılanan HDK projesi son gelişmelerle birlikte geçmişe ait bir hastalığın pençesine düşmektedir. Devrimci, demokratik güçlerin ortak hareket etme ve geniş kitleleri örgütlü bir güce çevirme anlayışını, HDP ile yeniden başaşağı çevirme sürecini de örmektedir. HDK'nin yarattığı heyecan ne kadar güçlü ise bugün HDP merkezli demokratik muhalefet oluşturma çalışmaları o kadar zayıf ve sorgulanır bir durum yaratmaktadır. HDP'nin HDK'nin amaç ve hedeflerini yerine getirmede kolaylaştırıcı bir rol hatta aynı işlevi oynaya-

cağını söylemek ise politikanın ve örgütlenmenin yasalarına tezattır. **Siyasi bir parti etrafında oluşacak bir birlik değil, kitleleri tabandan örgütleyecek bir birliğe ihtiyaç olduğunu tarih ve güncel gelişmeler ispatlamıştır.** Nitekim HDK'nin yarattığı heyecanın kaynağı da buydu. HDP'ye yönelik şüphe ve kaygı ise aynı kaynaktan beslenmektedir.

HDP'nin BDP'leşmesi kaygısı: Sosyal şovenizmin inceltilmesi! İkincisi, HDP'nin yeniden yapılandırılması süreci ve özellikle BDP'li vekillerin HDP'ye geçişi kimi sosyal şoven tutumları da hortlatmıştır. Temel argüman ise "HDP'nin BDP'leşeceği" tezidir. Kürt ulusal sorun bir yönüyle misyon partisi olacağı, bu bağlamda Kürtler dışındaki kesimlere ulaşmakta zorluk yaşanacağı iddia edilmektedir. Bu durumu dillendirenlerin kimliğinden soyutlayarak ifade edecek olursak, belli anlamda haklılık payı bulunmaktadır bu kaygıda, ancak zaten HDP ya da HDK, Kürt ulusal hareketiyle Kürt demokratik hakları ve diğer tüm demokratik, sosyal, toplumsal sorunların ortak mücadelesinin yürütüleceği bir araç değil midir? Geniş sınıfsal, sosyal ve demokratik sorunlar içinde Kürt sorunu ekseninde mücadelenin örgütlü, hareketli olması ve politik niteliğinin belirleyici düzeyde olması, bu sorun ekseninde mücadelenin daha fazla öne çıkmasını koşullar. HDK ve HDP bu açıdan, bu sorun ekseninde bir misyonu da daha fazla yüklenmekle mükelleftir. Bu şovenizmin ve karşı-devrimci devlet propagandasının etkisindeki Kürtler dışındaki ezilen kesimlerin, bu etkiden kurtulması mücadelesini de kapsamak zorundadır. Zira Kürt ulusuna ve onun mücadelesine karşı şovenizmin etkisinde kalan kesimleri bu etkiden kurtarmak ve ulusal mücadeleye ve hareketine meşruiyet katmak aynı zamanda devrimci ve demokratik mücadelenin gelişim ve ilerlemesine de

doğal olarak katkı sunacaktır.

Bu bağlamda Kürt meselesinde görev savmak kabildinden bir duyarlılıkla ya da Kürtleri görünür olmaktan çıkararak Türk halkı içinde HDP ya da HDK çalışması yürütmek, başka bir niyet yoksa kafayı kuma gömmekten çok da farklı değildir. Devrimci ve demokratik görev bunun tam tersidir. Kürt ulusunun Özgürce Ayrılma Hakkı'nı ısrarla ve kararlıkla propaganda etmek ve mücadeleye tutuşmak, Kürt ulusal hareketiyle görünür ve etkili bir şekilde her alanda ittifak halinde hareket etmek gerekir. Bu bağlamda sorun BDP'li vekillerin HDP'ye katılması değildir, esas sorun HDP'nin HDK'yi yani kitlelerin tabandan örgütlenmesi eksenindeki ittifakın zorunluluğunu ve esasını kavramamaktır.

HDK/P'nin içine atılmaya çalışılan kurt: Marjinallik söylemi! Üçüncüsü, HDP'nin ittifak güçlerine karşı kimi liberal aydınların ve ulusal harekette kimi kesimlerin "marjinaller", HDP'nin sırtındaki kamburlar şeklindeki yaklaşımlardır. HDP'nin bu kesimleri esas eksen olarak yürüyemeyeceği, amaca ve hedefe ulaşamayacağı savunulmaktadır. Bu argüman devrimci ve demokratik güçlere yönelik bildik bir ideolojik saldırıdır. Devrimci ve demokratik güçlerin örgütsel güçsüzlüğü, kitlelerle olan zayıf bağları ve kimi politik yetersizlikleri yer yer sığ bir ideolojik saldırıya dönüşerek gerekçe yapılmaktadır. Bu yaklaşım, HDP ekseninde gerçekleşse de kuşkusuz HDK için de geçerlidir. Zira bu anlayışlar devrimci ya da reformist şeklinde bir ayrıma gitmeksizin bir torba oluşturarak devrim isteyen, sosyalizm isteyen, kendine Marksist-Leninist diyen her kesimi bu torbanın içine attığı gibi, HDK ve HDP'yi de ayrımamaktadır. Yani bu saldırı aynı zamanda **devrim talep ve istemine yönelik** yalnızlaştırma hedeflidir.

Bu anlayış iki noktayı gözden kaçırarak Kürt ulusal hakları mücadelesini de yalnızlaştırma durumuna düşmektedir. İlk olarak Kürt ulusal hakları mücadelesinde öyle ya da böyle en tutarlı ve kararlı şekilde politik ve ideolojik bir duruş sergileyen örgütlü kesimler, bu bahsedilen kesimlerdir. Bu kesimler dışında Kürt ulusal mücadelesine ve hareketine "vebalı" muamelesi yapmayan bulunmamaktadır. Bu bağlamda reformist kesimler Kürt hareketinin sistem içi "çözüm" talebiyle demokratik temelde dayanışma içindeyken, devrimci kesimler ise tam hak eşitliği ve Özgürce Ayrılma Hakkı ekse-

ninde Kürt ulusal mücadelesi ve hakları ekseninde bir duruş içindedir.

Kuşkusuz bu duruş örgütsel zayıflığı, politik yetmezliği olsa da mevcut toplumsal ve örgütlü güçler içinde en ileri yaklaşıma sahiptir. Bu yaklaşım Marksist ideolojiyi ve devrimi darlaştırma, Kürt ulusal hareketini ise daha geri bir ideolojik politik zemine çekmekten başka bir sonuç doğurmaz. Demokratik güçlerin arasına güvensizlik tohumlarını ekmeyi getirir.

Diğer bir nokta ise devrimci ya da demokrat (reformist) kesimlerin tarihsel ve **sürekliliği sağlanmış ve kesin-tisiz** en azından 45 yıllık mücadelesi vardır. Bu 45 yıllık süreçte milyonlarca kitleyle temas halinde, inişli çıkışlı da olsa yaygın sayılabilecek bir mücadele süreci yaşamıştır. Bu hem deneyim hem de geniş kitleleri etkileme potansiyeli anlamına gelmektedir. Devrimci ve reformist kesimlerin özellikle Kürt ulusal mücadelesinin ve hareketinin şovenizmin etkisindeki ezilen halk yığınlarının nezdinde meşruiyetini sağlayacak bir güç ve etkinliği vardır. Kürt ulusal hareketiyle kurulacak ittifak ve birlikte hareket etme durumu ulusal mücadeleye bu açıdan azımsanmayacak bir kamuoyu meşruiyeti anlamına gelmektedir. Özellikle belli toplumsal kesimlerde bunun dolaylı ve dolaysız etkisi kaçınılmaz olarak yansımaktadır. Ki bu kesimler dışında Kürt ulusal demokratik ve devrimci haklarına ilgi gösteren, mücadele konusu yapan kesimler de zaten yoktur. Bu gerçeklik ortada dururken Kürt ulusal hareketinin en yakın dostlarına karşı oluşturulmaya çalışılan bu güvensizlik, iyi niyetle açıklanamayacak bir ideolojik politik muhtevaya sahiptir.

Sonuç olarak, HDP'nin siyasi çizgisinin nasıl şekilleneceği, nasıl bir rotada ilerleyeceği bileşenlerini bağlar. Ancak bizim için HDK, Kürt ulusal haklarının mücadelesinin devrimci ve demokratik bir ittifakla geniş toplumsal kesimlerin dahil olarak gerçekleşmesinin yanında, inanç ve dünya görüşü ne olursa olsun ezilen tüm sınıfların, katmanların, mezheplerin, milliyetlerin örgütlendikleri, söz-yetki ve karar sürecini tabandan örgütleyerek güçlü bir kitle örgütü olarak işlevlendiği bir misyon ve sorumluluğu kapsamaktadır. Demokratik bir kitle örgütü olma misyonunun özgünlüğü ise geniş örgütlü kesimleri bir araya getirebilen, onların güç ve enerjisini kitlelerin yerelde inisiyatiflerini açığa çıkararak seferber etmesini sağlayan bir program ve işleyişe sahip olmasıdır. Bu cephede, bu görev, tüm yakıcılığıyla ortada durmaktadır. Sorumluluk, bunu gerçekleştirecek bir yoğunlaşma ve ideolojik mücadele yürütmektir.

CELLATLAR GÖREV BAŞINDAYDI

Sınıflara bölünmüş toplumlarda her daim **Cellat ve Papazların** iki toplumsal işlevi vardır. Papazlar, ezilenlere “sağduyu ve sakin” olma çağrılarını yaparlar. Cellatlar ise ezilenlerin isyan ve öfkelerini boğmaya çalışırlar. Papaz rolüne bazen **Bülent Arınç** ve Cumhurbaşkanı **A. Gül** bürünür. Bazen devletin ve hükümetin belli sözcü ve temsilcileri bürünür. 1 Mayıs öncesinde faşizmin PAPAZLARI, cellatları gibi devredeydi. Rollerini iyi oynamak için oldukça olgun-ağırbaşlı ve iyi niyetli bir görüntü vermeye çalıştılar. 1 Mayıs öncesi AKP hükümetinin başbakanı **R. T. Erdoğan** papaz rolündeydi. Gerçi ona papaz rolü hiç yakışmayıp her tavrıyla sırtı da bu role bürünme ihtiyacı duymak zorunda kaldığı dönemler ve süreçler oluyor. Hırsız başı Erdoğan işçilerin-emekçilerin 1 Mayıs bayramını kutladı. 1 Mayıs’ı tatil günü ilan ettiğini hatırlattı. 1 Mayıs’ı kutlamak isteyen sendikacı ve işçilere Yenikapı’ya gitmelerini öğütledi. Bütün bu söylemlerle halkını ve çalışanları düşünen olgun ve ciddi bir başbakan görüntüsü vermeye çalıştı. Kamuoyuna yönelik hemen her söylem ve konuşmasında dersini iyi çalışmış, mülayim bir cami hocası görüntüsü vermeye çalışıyor. Ancak kurtların koyun, cellatların papaz kılığına girmeleri fazla uzun sürmüyor. 1 Mayıs günü bu değişmez gerçeklik bir kez daha kan ve tutsaklık pahasına görüldü ve anlaşıldı.

Egemenler kamuoyuna ve halka yönelik her söylem ve açıklamalarında duygu yüklü birer “**şair**” olurlar, söylem bitip icraat başlayınca şiddet uygulamakta en azgın “**mahir**” olurlar. **Cellatlar**, ezilenlerin sömürü ve baskıya dayalı sisteme olan öfke ve isyanlarını boğmak için vardır. Bunun için sıkıyönetim-olağanüstü hal ilan eder. Bunun için İstanbul-Ankara başta olmak üzere bütün ülkenin cadde ve sokaklarını polis-asker taburlarıyla işgal edip kuşatırlar. Gökyüzünden helikopterleri, yeryüzünde TOMA’ları asla eksik etmezler. Cana-göze mal olacak tazyikli zehirli suları, gaz bombaları, plastik ve gerçek mermileri kullanmaktan asla geri durmazlar. Kalkan ve coplarla efendilerine hizmet etmekte kusur bırakmayacak şekilde hazır durumda beklerler.

1 Mayıs günü İstanbul-Ankara başta olmak üzere ülkemizin şehirlerinin en canlı meydanları devasa bir karakola dönüştü. Taksim Meydanı’nda köpekler ve cellatlar dışında insana ve canlı olana ait olan hiçbir şey yoktu. Direniş ve kavganın meydanı Taksim, karşı-devrimin kuşatması altındaydı. Taksim Meydanı cellatlara, sivil polis-

lere ve tembellikten hareket edemeyecek kadar miskin köpeklere kalmıştı. Kavgamızın güzel şehri İstanbul’u, yoksul Anadolu emekçilerinin “başkenti” Ankara’yı ölüme, meydanları ise cellatlara teslim etmek istediler.

Bir yandan işçi sınıfını-emekçileri en sinsi şekilde bölme-parçalama planlarını devreye soktular diğer yandan halkı korkutup-sindir-mek-bastırmak için

her türlü modern çelik duvarları, kapıları, kırıcı silahları kullandılar. Egemen sömürücü sınıfların işçi sınıfını bölme-parçalama planlarının en merkezinde işbirlikçi sendika ağaları-bürokratları vardı. Hemen yanı başında ise sahte işçi partisi ve her türden uzlaşmacı-teslimiyetçi reformist güçler vardı.

Her türden cellat ve papazlar görev başındaydı. Sıcak bürolarından ve odalarından çıkıp, meydanlara-sokaklara işçilerin-emekçilerin olduğu yerlere inmeye çalıştılar. Karşı-devrimin şiddeti ve reformizmin uzlaşmacı, işbirlikçi politikaları ve pratikleri işçi sınıfını kuşatma ve tutsak almaya çalıştı. İşçi sınıfının üretimden gelen gücünü miting meydanlarını farklılaştırarak bölmeye çalıştılar. Türk bayraklarıyla şovenizmin-ırkçılığın ağır yıkıcı gölgesi altında işçi sınıfının bilincini ve iradesini kırmaya çalıştılar. Ancak bütün işbirlikçi-uzlaşmacı-reformist politika ve pratiklere rağmen Kadıköy’deki işçilerin bilinci ve yüreği direnenlerin yanındaydı. Hiçbir kirli burjuva politikası işçilerin bilinç ve yüreğindeki direniş ve kavga ateşini söndüremedi. Bوندandır ki en sık atılan slogan “Taksim’e, Kızılay’a, direnenlere selam”, “Her yer direniş, her yer Taksim” oldu.

GAZ ve KANDİL SİMİTİ!

Türk komprador burjuva ve toprak ağalarının yüzyıldır değişmeyen sömürü ve baskı politikasının tanınan-bilinen kodlarına yeni bir halka daha eklendi “GAZ VE KANDİL SİMİDİ!” TC

Egemenlerin hiçbir saldırısı işçi ve emekçilerin öfke dolu isyanlarını bastıramadı. Egemenler “**alan tutma**” politikalarıyla yanlarına yedeklerine aldıkları sendika ağaları ve sahte işçi partileriyle başarılı olamadı. Düşmanın “**alan tutma**” politikası işçi ve emekçilerin “her yer Taksim, her yer direniş” taktiğiyle kırıldı.

tarihi boyunca “havaç-sopa” politikasından vazgeçmedi. Cellatlar gaz sıkıp, şiddet uygular. (Papazlar) cami hocaları ise kandil simidi dağıtır. **Cellatlar** “kalekol” yapar, **camii hocaları** “çözüm” politikasından bahseder. **Cellatlar** işçilere-emekçilere saldırır **papazlar** “sağduyulu-sakin olma” telkinlerinde bulunur. **Papazlar** işçilerin 1 Mayıs bayramını kutlar, **cellatlar** TOMA’larla saldırır. İşkenceci cellatlar işkence yapar, papaz kılığındaki işkenceci ise “vah vah, kim sana bu zulmü yaptı” der. Papaz kılığındaki işkenceci tutsak aldığı militanı çözmeye-konuştur-maya-kişiliksizleştirmeye çalışır.

Sömürücü zalimlerin tarih boyunca değişmeden uyguladığı “**sopa-havaç**”, “**gaz-kandil simidi**” politikası her farklı dönem ve süreçlerde farklı toplumsal gelişmelerde uygulanmış ve görülmüştür. Bir yandan en vahşi barbar saldırıları, en azgın işkence ve kıyımları uygularlar diğer yandan en yumuşak ve tatlı sözlerle kandırmaya –aldatmaya çalışırlar. Ancak bu iki-yüzlü sahte politika ve pratikler başta işçi sınıfı olmak üzere çeşitli milliyetlerden emekçi halkı aldatmaya-kandırmaya yetmiyor/yetmeyecektir.

İşçiler-emekçiler-ezilenler Gezi İsyanıyla birlikte daha fazla uyanmaya-aydınlanmaya-bilinçlenmeye-ayağa kalkmaya başlıyor. Meydanların-sokakların gerçekliği ve dili egemenlerin dilinden farklıdır. Sömürü ve zulüm gerçekliği çuvallara, sahte yumuşak-okşayıcı sözlerin harfleri arasına sığdırılamayacak kadar büyük ve acıdır. İşçiler-emekçiler her gün yaşadıkları gerçeğin içinden yaşama bakmaya

meydan ve sokakların diliyle konuşmaya çoktan başladı. Gezi İsyanı işçi ve emekçilere olmadık kadar gerçekliği anlamayı-kavramayı öğretti. 1 Mayıs 2014 sokak direnişi, Gezi İsyanının devamı şeklinde bir direniş geleceğini yarattı ve yaşattı.

Egemenlerin ne saldırı ve bölme politikaları ne TOMA ve yeni uygulamaya koydukları çelik kapıları işçi ve emekçilerin öfke dolu isyanlarını bastıramadı. Egemenler “**alan tutma**” politikalarıyla yanlarına yedeklerine aldıkları sendika ağaları ve sahte işçi partileriyle başarılı olamadı. Düşmanın “**alan tutma**” politikası işçi ve emekçilerin “her yer Taksim, her yer direniş” taktiğiyle kırıldı. Ülkenin her bir şehri, her bir meydan ve sokağını direniş ve kavga alanlarına çevirme politikası düşmanı en zayıf en kırılğan nokta ve alanlarına çekerek alt etmeyi işçiler-emekçiler direnenek-savaşarak öğreniyor ve öğrenecektir. Artık her yer TAKSİM’dir. Artık işçi ve emekçilerin olduğu her alan bir direniş ve kavga yeridir. İşçiler-emekçiler milyonları temsil ediyor. Sömürücü ve zalimler ise bir avuçtur.

Her bir direniş ve kavga işçi ve emekçilerin bilinç ve düşlerinde demokratik halk devrimini büyüten dalgalara dönüşecektir. İşçiler, bir kez daha görüp anladılar ki AKP nin iki-yüzlü sahte söylemleri gerçekliği kartarmak ve yanıltmak içindir. Bir kez daha görüp anladılar ki, direniş ve kavganın dışında hiçbir çıkış ve çözüm yolu yoktur. İşçiler-emekçiler örgütlenip çatışarak, egemenlerin korkularını büyütme devam edecektir. Bu yola çoktan girildi. 1 Mayıs direniş ve kavganın adına yakışır bir şekilde kutlandı.

Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!

İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs dünyanın birçok yerinde mücadele ve dayanışma sloganlarıyla karşılandı. İşçi sınıfının örgütlenme ve zaferi olan 1 Mayıs dünya genelinde işçi sınıfına dönük saldırıların protesto edildiği bir güne dönüştü. Birçok bölgede göçmen işçiler ve asgari ücret konuları gündemleştirilirken, birçok bölgede de devletin işçi sınıfına dönük faşist saldırıları gündemde yer edindi.

ALMANYA

Duisburg: Bu yıl Duisburg kentinin iki farklı noktasında kutlanan 1 Mayıs, diğer yıllara nazaran farklı geçti. **NPD** ve **Pro NRW** isimli ırkçı partiler, Almanya'nın Berlin, Dortmund, Rocktock ve diğer birçok kentinde 1 Mayıs'ı sabote etmek için bilinçli bir şekilde ırkçı eylemler yaptı.

Sabah saatlerinde Duisburg tren garında bir araya gelen aralarında **MLPD**, Partizan, **ATİK**, **YDG**, **Young Struggle** gibi birçok kurumun yer aldığı "Duisburg

Duisburg

stellt sich quer" eylem birliği bileşenleri daha alana girdikleri andan itibaren polis provokatif tavrıyla karşı karşıya kaldılar. Yüzlerce kişinin katıldığı eylemde Nazilere geçit vermeme kararı alındı. Karar doğrultusunda harekete geçen kitleye polis biber gazı ve coplarla saldırdı. Kitlenin direnişe geçmesi ile birlikte gerçekleşen çatışmalar gar içine kadar devam etti. Gar içinde polis barikatını aşan iki Partizan darp edilerek gözaltına alındı. Saldırıya karşı direnişi büyüten kitle polisin saldırısı sonrası eylemine son verdi.

Hamburg: Hamburg'da DGB (Almanya Sendikaları Birliği) öncülüğünde 1 Mayıs yürüyüşüne **ATİK**, **YDG**, **Yeni Kadın** ve Partizan'ın yanı sıra birçok göçmen kurum katıldı. Yürüyüş boyunca sık sık Türkiye'deki 1 Mayıs'ta yaşanan işçi ve emekçilere, demokrat ve devrimcilere yönelik saldırılara karşı dayanışma çağrıları yapıldı. "**1 Mayıs Kızıldır Kızıl Kalacak**", "Her yer Taksim, her yer direniş", "**Önderimiz İbrahim Kaypakkaya**" sloganlarının atıldığı eylemde yürüyüşün sonunda DGB binasında konuşma yapması beklenen Hamburg Eyalet Başkanı **Olaf Scholz**, Lampedusalı göçmenler tarafından protesto edilerek alandan uzaklaştırıldı. Ayrıca Alternatif 1 Mayıs tarafından organize edilen 1 Mayıs yürüyüşü de 18.00'de başladı. Hamburg'ta çeşitli sol ve demokrat, devrimci kurumun katılım desteklediği yürüyüş polisin provokatif saldırılarına sahne oldu. Bu yürü-

yüş de Partizan kitlesel bir katılım sağladı. Feldstrasse diye bilinen yerden başlayan yürüyüşe polisin uydurma veya basit sebeplerle sık sık durdurmasına karşın kitle direnerek yürüdü. Gerçekleşen saldırıda 15 kişi gözaltına alındı, onlarca kişi yaralandı.

Mannheim: Kötü hava koşullarına rağmen kitlesel ve coşkulu bir 1 Mayıs yürüyüşü gerçekleşti. DGB binası önünde toplanan kitle yürüyüşe geçti. Partizan, ATİF, YDG ve Yeni Kadın faaliyetçileri Mannheim'da ilk kez Alman ve göçmen kurumlarla ortak bir 1 Mayıs hazırlığına girdi. Anti-Kapitalist Blok adı altında Rebell, Rote Aktion, Bündniss für Asylrecht, Partizan, ATİF, YDG ve Yeni Kadın "Sınıf mücadelesini örgütleyelim" şiarıyla yürüyüşe katıldı. Yürüyüş güzergahında TKP/ML sempatanları tarafından yapılan yazılımlar ve asılı olan Almanca "Bütün dünyanın proleterleri birleşin" TKP/ML pankartı, 1 Mayıs'a ayrı bir renk kattı.

Nürnberg: Nürnberg'te kentin en işlek caddesi olan Aufsessplatz'dan başlayan eylem oldukça coşkulu gerçekleşti. Bu yıl 1 Mayıs'a katılımın daha kitlesel olduğu gözlemlendi. **ATİF**, Partizan, **AGİF**, **AKM**, **YEK-KOM**, **SYKP**, **DİDF**, **KOMKAR**, **Kurtuluş Cephesi**'nin de yer aldığı yürü-

Fransa

yüş tahminlere göre 3000 civarında işçi ve emekçi katıldı. ATİK pankartı arkasında toplanan kitle, Kaypak-kaya tişörtleri ve Partizan bayraklarıyla canlı ve dikkat çekiciydi.

Miting alanında DGB'nin, MLPD'ye yönelik enformasyon masası açtırmama kararı başta ATİK olmak üzere birçok demokratik kurum tarafından protesto edildi. Protesto karşısında DGB geri adım atarak kararı uygulamadı.

Ulm: Ulm Devrimci Güç Birliği Platformu olarak hazırlıklarımızı tamamlayarak 1 Mayıs'ta alanlara çıktık. 1 Mayıs günü Alman kitle örgütleri ve partilerin yanı sıra Türkiyeli parti ve demokratik kitle örgütlerinin yerlerini almasıyla yürüyüş başladı.

Kortejin en önünde Almanca, Kürtçe ve Türkçe "**Yaşasın 1 Mayıs**" TKP/ML imzalı pankart taşındı. Kitle örgütlerinden ATİF de alanda yerini ırkçılığı teşhir eden pankartıyla aldı. Yürüyüş boyunca

Türkçe ve Almanca ajitasyon konuşmaları da yapıldı.

FRANSA

2014 1 Mayıs'ı Fransa'nın **Paris**, **Strasbourg**, **Mulhouse**, **Bordeaux**, **Reims**, **Nancy**, **Lyon**, **Montbeliard** ve **Nantes** kentlerinde coşkulu bir şekilde gerçekleştirildi. Kentlerin merkezi mekanlarında gerçekleştirilen mitinglere onbinlerce emekçi katıldı. Birçok platform içerisinde bulunan Partizan "**Yaşasın proletarya enternasyonalizmi**" sloganıyla dokuz kentte güncel politikayı ve 1 Mayıs ruhunu ifade eden pankart ve sloganlarıyla yerini aldı. Paris'te Taksim 1977 1 Mayıs şehitlerini ve gezi şehitlerini anan Partizanlar, Strasbourg'da, Taksim yasağını protesto ederek sıklıkla "Her yer Taksim, her yer direniş" sloganını attılar.

Mulhouse'ta ise birçok kurum ile birlikte 1 Mayıs Platformu'nu oluşturan Partizanlar, bölgede 1 Mayıs eylemlerini gerçekleştirmenin coşkusu ile Bourse Meydanı'na aktılar. Ülkenin diğer kentlerinde de Türkiye ve Fransa halkına seslenen Partizanlar proletarya enternasyonalizminin ruhunu kuşanarak örgütlenme çağrısında bulundular.

Hamburg

Tutsaklar Komitesi de izolasyona, tecride karşı ve politik tutsaklara özgürlük isteyen pankartıyla yürüyüşe katıldı.

Grevde olan metro işçilerinin bu yıl daha kitlesel olarak 1 Mayıs'a katılmaları dikkat çekti. Trafalgar Meydanı'nda sendika temsilcilerinin yaptığı konuşmaların ardından miting sona erdirildi.

IRAK

Irak Komünist Partisi'nin çağrısı ile örgütlenen 1 Mayıs Bağdat'ta çoğunluğu kadın yüzlerce emekçi tarafından kutlandı. Eylemde tuğla işçisi kadınlar ilgi çekerken Irak Komünist Partisi üyesi olan yüzlerce kişi orak-çekeçli bayrak taşıdı.

FİLİPİNLER

Başkent Manila'daki 1 Mayıs kutlamaları oldukça coşkulu oldu. Eylemde ön plana çıkan düşük ücretler ve kadrolu işçiler yerine hakları kısıtlı olan taşeron işçilerinin geçirilmesi protesto edildi.

BANGLADEŞ

Bangladeş'teki 1 Mayıs eylemlerine en çok katılımı konfeksiyon işçileri sağladı. İşçiler, eylemde geçen yıl 5 konfeksiyon imalathanesinin bulunduğu kaçak binanın çökmesi sonucu hayatını kaybeden 1100'den fazla arkadaşını andı. Gösteride, Batılı firmalar için çalışan imalathanelerin bulunduğu Rana Plaza'nın sahibi **Suhel Rana**'nın idam edilmesi talebi dile getirildi.

KAMBOÇYA

Asgari ücretlerin düşük olması ve Ocak 2014'te gerçekleştirilen seçimlerde hilelerin tespit edilmesi ile gerçekleşen eylemleri bahane eden devlet, Ocak ayından bu yana gerçekleştirilen tüm eylemlere "yasak" getirdi. 1 Mayıs günü kararlı bir şekilde sokağa çıkan Kamboçya emekçileri polisin saldırısı ile karşı karşıya kaldı. Saldırıda yüzlerce kişi yaralandı.

İNGİLTERE

Londra: 1 Mayıs İngiltere'nin başkenti Londra'da coşkulu bir katılımı kutlandı. Marx Kütüphanesi önünde toplanan İngiliz sendikaları ve göçmen dernekleri, buradan Londra'nın merkezi meydanı Trafalgar Square'a kadar yürüyüş yaptı.

Yürüyüşe **Partizan**, **Yeni Kadın**, **Gik-der**, **YÇKM**, **Halk Cephesi**, **Kurdish ve TKP/ML** de katıldı. Üç dilde "**Yaşasın 1 Mayıs**" pankartı açan TKP/ML kitlesi, ayrıca yine üç dilde "**Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi**" yazılı pankart taşıdı. Yeni Kadın da İngiltere'de yaşanan hak gasplarına karşı pankart ve bayraklarıyla alandaki yerini aldı.

Ürdün

Denizleri layıkıyla analım ve onları faşistlere teslim etmeyelim!

Baharın en güzel ayı Mayıs'ta, onu en güzel yapanları anıyoruz. Bunu canla ve başla, kararlılıkla ve cesurca yapmayı başaranları anıyoruz. Mayıs'ı güzel yapan kanlılığı değil, cüretidir. İdam sehpalarında olursa bile faşizmi yenen devrimcilerin cüreti!

Düzen içi mücadeleye karşı devrimci mücadele!

70'li yıllara döndüğümüzde Deniz, Mahir ve İbrahim'i şu anda dahi yan yana getiren ve "devrimci önderler" olarak anılmalarını sağlayan şey devrim denen olguya pratikleriyle verdikleri yanıttı. Türkiye solundaki bütün reformist düşünceye, parlamentarist hayallere karşı mücadeleyi, bunların dışında kurmak ve oraya taşımak öyle kolay değildi. **Can pahasınaydı, gerçekte ve de devrimciydi.** İşte bunu bilenler ne idam sehpalarında ne işkence tezgâhlarında ne de kurşunlar altında bir an tereddüt etmedi, el titremesine izin vermedi.

Denizleri faşistlere teslim etmeyelim!

Bugün Denizleri anarken bahsettiğimiz

her şey ülkemiz devrim tarihinin önemli parçalarıdır. Onların 70'li yıllarda yarattıkları devrimci birikim, bugün de ihtiyacımız olan değerlerdir. Bununla beraber Denizlerin ideolojik olarak devrime dair yaklaşımlarında özellikle Kemalizm'e bakışları, kitleden kopuk anlayış (kırdayken halka ilişkileneş), partizis ve ordu esaslı çizgi gibi temel bir-

çok konuda bizim açımızdan yanlışlar vardır. Zaten bu yanlışlar o dönemde 3 farklı çizginin oluşmasını ve Kaypakkaya'ya da komünist önder sıfatını beraberinde getirmişti.

Bu ideolojik yanlışların da etkisiyle ulusalcı faşistlerin (CHP, İP, TGB, HKP) Mahir ve Deniz'in özellikle de Denizlerin yarattığı değerleri sahiplenmeye çalıştığını, onları kullanarak örgütlenmeye ve bir kafa karışıklığı yaratmaya çalıştıklarını görüyoruz.

Bütün ideolojik farklılıklara rağmen Denizler şahsında katledilmiş olan bütün devrimcilerin, devrim mücadelesine dair ne ifade ettiği ve aslında ne için mücadele ettikleri çok nettir. Bu miras onların yolunda zulme karşı her alanda mücadeleyi devrimci bir şekilde yürütme ısrarında olanların ve halkındır. Faşist oldukları alenen açık olan halk düşmanlarının Denizleri tüketmelerine, mücadelelerinin içini boşaltmalarına ve ülkemiz devrim tarihini çarpıtmalarına izin veremeyelim!

Militanlar Sarıgazi'de Kaymakamlığı yaktı

İstanbul: 1 Mayıs günü Taksim'e girmek isteyen kitleye yönelik saldırı sonrası TKP/ML militanları bir korsan eylem gerçekleştirerek, Kaymakamlığı tamamen ateşe verdi, belediye binası da bu saldırıda hasar gördü. Demokrasi Caddesi'nde bir korsan düzenleyen silahlı TKP/ML militanları, Kaymakamlığa yönelik bir saldırı gerçekleştirdi. Bu eylemin Proletarya Partisi'nin 42. kuruluş yıldönümü vesilesiyle yapıldığı öğrenildi.

Bölge halkından aldığımız bilgilere göre polis, militanların eylemi karşısında yetersiz kalmış ve militanlar da daha önce birçok kez yakma girişiminde buldukları Kaymakamlığı bu kez tamamen kullanılmaz hale getirmişlerdir. Militanların yaklaşık 1 saat boyunca sürdürdüğü eylemin ardından ara sokaklarda çatışma yaşandı.

Militanlardan 42. kuruluş yılı eylemlerine ilişkin açıklama

H. Merkezi: Elimize e-posta yoluyla ulaşan bir açıklamaya göre TKP/ML TİKKO'nun kuruluşunun 42. savaş yılını selamlayan militanlar, İstanbul'da; Gazi, Sarıgazi, Yenidoğan ve Gülsuyu Mahallelerinde eylemler gerçekleştirdiler. Açıklamayı güncelliğinden ve haber değeri taşıdığı için kısaltarak paylaşıyoruz:

TKP/ML TİKKO Militanlarından Eylem

Faşist Kemalist diktatörlük, uyguladığı baskı ve zorbalığı, Taksim'i işçi ve emekçilere kapatarak boyutlandırmış; ezilenlerin isyanını ve mücadelesini kapsamlı bir saldırganlıkla ezmeyi he-

deflemiştir. (...)

Partimizin 42. savaş ve mücadele yılıyla buluşan 1 Mayıs örgütlenen eylem ve pratiklerle karşılanmıştır. Kuruluşumuzun 42. yılı **Gazi Mahallesi'**nde militanlarımızın pankart asma eylemiyle kutlanmıştır. **"Şan olsun 42. savaş yılına"** TKP/ML TİKKO imzalı bomba süsü verilmiş pankart düşmanın bomba imha ekipleri tarafından fünyeyle patlatılarak indirilmiştir. (...)

Sarıgazi ve Yenidoğan Mahallelerinde Partimizin kuruluşu, gerçekleştirilen yazılımlarla işçi ve emekçilere duyurulmuştur.

Faşist TC devletinin 1 Mayıs günü geliştirdiği azgın saldırı ve kuşatmaya

karşı sokak çatışmalarında direnişi sürdüren Partimize ve TMLGB'ye bağlı militanlar **Sarıgazi'**de gerçekleştirdikleri korsan bir eylemle saldırılara cevap vermiş; kaymakamlığı ve belediyeyi hedef alan eylemlerle kutlamışlardır. Partimizin 42. savaş ve mücadele yılı, eylemde taşınan pankartla duyurulmuş, eylemimiz işçi ve emekçilere umut olmuştur.

Eylemlerimizin bir diğer adresi **Maitepe-Gülsuyu Mahallesi** olmuştur. Devletin halk üzerindeki baskısını devreye soktuğu çeteler vasıtasıyla sürdür-

düğü mahallede Partimiz saflarında örgütlenme çağrısının yapıldığı bir pankart asma eylemi yapılmıştır. 1 Mayıs'a, uyanılacak sabaha Partimizin saflarında sokakları tutuşturmaya çağırılan eylemimiz **"1 Mayıs'ta TKP/ML TİKKO saflarına"** şiarını taşımış, halk arasında coşku ve ilgiyle karşılanmıştır. Okul durağına asılan pankart, bomba imha ekiplerinin fünyeyle patlatılması sonucu indirmiştir.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Haydar Çakmak: Çevresinde fedakarlığı ve alçakgönüllülüğü ile bilinen Haydar Çakmak, aslen Dersim Mazgirt Dilanoğlu köyü doğumludur. Proletarya Partisi (PP) sempatizanı olan Çakmak, Bakıl Ağa adlı bir ihbarcının ihbarı sonrası Pag yöresinde çıkan bir çatışmada 11 Mayıs 1981'de şehit düşer. Daha sonra Bakıl Ağa halk ordusu tarafından cezalandırılır.

Bozan yaylası şehitleri:

Bir görev için gönderilen 3 kişilik bir gerilla birimi, Dersim Çemizgezek'in Bozan Yaylası'nda köylülere konuk olurlar. Gerillalar, sabah saatlerinde yaylaya yapılan operasyonda çember arasında kalırlar. Çıkan çatışmada askerinin köylüleri hedeflemesi üzerine ça-

tışma alanını yayla bölgesinin dışına çıkartmak isteyen gerillalardan **Ağa Şimşek** ve **Kenan Bozkurt** şehit düşer.

Ağa Şimşek (Zeki): Erzingan-Tercan doğumlu olan Ağa Şimşek mücadeleye 1980 öncesi katılır. Yılmaz, Zeki, Kara gibi kod adlar da kullanan Şimşek şehit düştüğünde PP üyesi ve gerilla komutanlarındandır.

Kenan Bozkurt (Şahin): Dersim Xozat Derik köyünde dünyaya gelen Kenan Bozkurt 1980 yılı öncesinde PP ile tanışarak mücadeleye atılır. 1984 yılında gerilla saflarına katılan Bozkurt şehit düştüğünde PP sempatizanıdır.

Sekerman şehitleri:

Dersim Mazgirt'te 12 Eylül darbesinden beri düşmana ihbarcılık yapan Muhtar Kemal'in cezalandırılması eyleminin ardından düşman yoğun operasyon başlatır. Gerilla birliğinin yerini

tespit eden düşman güçleri ile çıkan çatışmada Partizanlar düşmana kayıp verdirirken, gerillalardan **Gülseren Ağgül** şehit düşer. **Gürsel Çelebi** ise yaralı yakalanır. Düşmanın yoğun işkencelerine rağmen konuşmayan ve sürekli slogan atan Çelebi ise katledilir.

Gürsel Çelebi: 1972 yılında Mazgirt'in Yukarı Oyumca köyünde dünyaya gelen Çelebi, üniversite eğitimi için Tokat'a gider. Geçmişten beri sempati duyduğu PP'nin Karadeniz'de yürüttüğü halk savaşı mücadelesine katılmak isteyerek partinin gençlik birliği ile ilişki kurar. Babası, "gerillaya katılacağını" duyması üzerine Çelebi'yi okuldan alır. Dersim'e geri döndüğünde birçok arkadaşının da gerilla saflarına katıldığını öğrenen Çelebi kendisi de gerilla saflarında yerini alır.

Gülseren Ağgül (Kamile): 1972 yılında Ovacık'ın Karataş köyünde dünyaya gelen Gülseren Ağgül, 1990

yılında gerilla saflarına katılır.

Mehmet Yaşar (Selo): Amed Dicle doğumlu olan Mehmet Yaşar, 1989 yılında gerillaya katılır. Gerilla komutanlarından olan Yaşar, Dersim Nazimiye Çakaran Deresi'nde çıkan çatışmada 14 Mayıs 1992'de şehit düşer.

Eyüp Güllen (Sidar): 1972 yılında Maraş'ta doğan Güllen, üniversite eğitimi için gittiği Eskişehir'de tanışır PP'nin fikirleriyle. Fedakarlığı ve sevecenliği ile yoldaşlarına örnek olan Güllen gençlik birliği içerisinde hızla siyasal ve örgütsel olarak gelişir ve Eskişehir sorumluluğu görevini üstlenir. Güllen, 1993 yılında Dersim dağları ile buluşur. 11 Mayıs 1994 yılında bir kaza sonucu yara alan Güllen, kendisini taşımak isteyen yoldaşlarına *"düşman silah seslerini duymuştur. Beni bırakın ve bir an önce uzaklaşın buradan..."* der ve şehit düşer.

“Taksim asıl size yasak”

İstanbul: 1 Mayıs'ta Taksim'in yasaklanmasının ardından birçok sendika, devrimci, demokratik ve yurtsever kurum 1 Mayıs'ta Taksim'de olma ısrarını koruyarak, birçok bölgede direndi. Kitleler, barikat başlarında polis tüm saldırılarına karşı birleşti ve bir nevi “Taksim asıl size yasak” dedi.

Okmeydanı-Mecidiyeköy-Şişli Hattı

Okmeydanı'ndan çıkışları 07.20 sıralarında kapatan polis bütün yolları tutarak Taksim'e girişi engelledi. Buna karşılık ara sokaklarda kitlenin hazırlık yaptığı gözlemlendi. Çiftcevizler'de ise sabah saatlerinde toplanmaya başlayan yüzlerce kişiyi dağıtmaya çalışan polis, burada basın çekim yapmasına izin vermedi. E-5 üzerinden yürümeye çalışan kitleye karşı ise polis, köprü üzerinden gaz bombası ve plastik mermilerle saldırdı.

Diğer taraftan ise Çağlayan köprüsüne gitmekte olan kitle, polis tarafından sıkıştırılması üzerine E-5 yoluna inerek çatışmakta olanlara katıldı. Köprü üzerinde de polise karşı aralarında **Partizanların** da olduğu bir grup barikatlar kurarak havai fişeklerle karşılık verdi. Çatışmalar boyunca sıklıkla “Yaşasın partimiz TKP/ML, halk ordusu TİKKO TMLGB” sloganı atıldı. Okmeydanı'ndan Mecidiyeköy hattına kadar olan kısmı gaza boğan polis, Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi önünde kitleye yoğun gaz, tazyikli su ve plastik mermi kullanımına sapan, taş, molotof kokteylleri ve havai fişeklerle karşılık verilirken polis geri çekilmek zorunda kaldı.

Partizan'ın da aralarında bulun-

duğu kitleye polis Mecidiyeköy Meydanı'nda TOMA, biber gazı, plastik mermi ve ses bombalarıyla saldırdı. Kitle barikatlar kurarak, buradan polise havai fişek, taş ve sapanlarla karşılık verdi. Çatışma sırasında alanda bulunan bir polis aracına Partizan kitesi, taşlarla müdahale etti. Yaklaşık 2 saat süren çatışmalar süresince polis sık sık geri çekilmek zorunda kalırken 5 polis yaralandı.

Okmeydanı hastanesi içerisine de gaz bombası atılırken, sık sık Berkin Elvan ile ilgili sloganlar atıldı. Bu sırada hastanede kitleyi sıkıştırmaya çalışan polislerden 4'ünü rehin alan TKP/ML militanları, polisin mühimmatlarını ele geçirdikten sonra polisleri serbest bıraktı.

İşçiler 1 Mayıs'ı DİSK binasında karşıladı

Polis barikatları ile çevrilen DİSK önünde ise binlerce kişi, sloganlarla açıklama yapılana kadar beklendi. “Alo Fatih” sloganları atarak burjuva basının çekim yapmasına engel olundu. Gelecekte kırım karanfillerden yapılan 1 Mayıs pankartının arkasında HDP mil-

letvekilleri, DİSK, KESK, TMMOB, TTB, direnişçi işçiler, devrimci, demokratik, yurtsever kurum ve sendika üyeleri hep birlikte yürümeye başladılar. Polis yapılan görüşmeden sonuç alınamamasının üzerine fiili meşru bir şekilde başlayan yürüyüşe polis saldırısı gecikmedi.

DİSK'in arka caddesinde direnişçi kitle ile polis arasında uzun süreli çatışma yaşandı. **Partizan, ESP, BDSP, Halk Cephesi, Halkevleri, Mücadele Birliği, HDP** gibi kurumların bulunduğu çatışmada havai fişekler, ses bombaları, sapanla bilyeler ve taş atıldı. Polisin saldırılarına karşı barikat başında direnen kitle, yıkılan barikatları tekrar

tekrar yeniledi. Kitleye kapılarını açan mahalle sakinleri tencere tava sesleri çıkararak, alkışlayarak saldırıyı protesto etti.

Abbasağa'dan Barbaros'a direniş hattı

1 Mayıs kutlamalarının Beşiktaş ayağında, sabah saat 08.30'da Beşik-

taş Meydanı'nda halaylar eşliğinde 1 Mayıs kutlamaları başladı. Polis sık sık “Burada size kutlama yaptırmayacağız. Amacınız kutlama yapmaksa size Yenikapı verildi, oraya gidin” şeklinde anons geçerken, alana Çarşı grubunun girmesinin ardından tazyikli su ve biber gazı ile saldırı başladı. Dağılan kitle bir süre sonra tekrar bir araya gelerek 1977 1 Mayıs'ında şehit düşen işçiler ve diğer tüm devrim şehitleri nezdinde saygı duruşu gerçekleştirdi.

Daha sonra yeniden başlayan polis saldırısı sonucu kitle iki ana gruba bölündü. Bir grup Abbasağa Parkı'ndan Barbaros Bulvarı'na çıkan sokaklarda barikat kurarken, bir diğer kol da Beşiktaş Çarşı içerisinde barikatlar kurarak polis saldırısına karşı direnişe geçti. “Berkin Elvan, 15'inde bir fidan”, “Her yer Taksim, her yer direniş” vb. sloganların atıldığı barikatlarda, Gezi şehitlerinin resimleri taşınırken taş, sapan ve havai fişekler ile direnişi sürdürdüler.

Eğitim-İş, SHD, İşçi Meclisi, Çözüm, DAF, EHP, TKP, ÖDP ve Halkevleri'nin de arasında bulunduğu

kitle, kurduğu barikatın önüne Gezi İsyanı'nda şehit düşenlerin resimlerini koyarak ve kalkanlar taşıyıp barikatlar kurarak direnişlerini sürdürürken, CHP ise sürekli marş yayınlayarak ilçe binası önünde, TOMA'ların yanında oturan polisin karşısında, çatışmalara dahil olmadan eylem sonuna kadar bekledi.

Buradaki çatışmalarda havai fişek, gaz ve taşlarla direniş sürerken, polisin başlattığı yoğun saldırı sonucu kitle yukarıya çekilirken polis darp ederek gözaltılar yaptı. Polisin Barbaros Bulvarı'nı boşaltması ve gözaltı yapmasının ardından ise saatlerce süren çatışmalar ara sokaklara dağılarak devam etti. Etrafta bulunan insanlar ise polisi yuhalayarak ve slogan atarak tepkisini gösterdi. Polis, TKP ilçe binasını da basarak 23 kişiyi daha gözaltına aldı. Kitlenin polise “**Biber gazı bu defa olmuş aferin**”, “**Üstümde arama yapma, aradığın her şey beynimde**” şeklinde cümlelerle tepki gösterdiği de görüldü.

Sarıgazi 1 Mayıs'ı Partizanca selamladı

* **Yenidoğan:** 29 Nisan günü, Partizan, Yenidoğan'da işçileri, emekçileri, kadınları ve gençleri yasaklara ve baskılara karşı Taksim'e çağırarak bir etkinlik gerçekleştirdi. Yüzlerce insanın katılımı ile gerçekleşen etkinlik ilk olarak 1977 1 Mayıs'ında şehit düşenler ve tüm devrim şehitleri nezdinde saygı duruşu ile başladı. Katılımın çoğunluğunu kadınlar oluşturuyordu.

Açıklamaların ardından Tokatlıların yoğunlukta yaşadığı Akın Caddesi'nde kitle; ellik oyunu, halaylar ve zılgıtlar eşliğinde coşkulu bir şekilde 1 Mayıs'ı selamladı. Halayların ve elliklerin ardından gençlerin hazırladığı, patronun sermaye hırsını ve çocuk işçilerin istismarını ele alan bir sokak tiyatrosu sergilendi. Ardından sanatçı **Pinar Aydınlar** kitleyi ezgileri ile coştururken, **İsyan Ateşi** de **Berkin Elvan** için beslediği türkülerini seslendirdi.

* **Demokrasi Caddesi:** Partizan 30 Nisan'da Demokrasi Caddesi'nde işçi ve emekçileri 1 Mayıs'ta Taksim'de olmaya çağırarak bir etkinlik daha gerçekleştirdi. 1 Mayıs ve Gezi şehitleri şahsında yapılan saygı duruşunun ardından Partizan adına bir açıklama yapıldı. Yüzlerce kişinin katıldığı etkinlikte Pinar Aydınlar'ın söylediği ezgilerle coşkulu halaylar kuruldu.

Her yer Taksim, Her yer Kızılay!

Ankara: Sıhhiye ve Tandoğan'da 1 Mayıs mitingleri gerçekleştirilirken, Kızılay'da yapılmak istenen miting polis sert saldırısıyla engellendi. 100'den fazla gözaltının olduğu eylemde birçok kişi polis saldırısı sonucu yaralandı. Sabah erken saatlerden itibaren Kızılay Meydanı'na çıkan bütün sokaklar ve Ziya Gökalp Caddesi üzeri çok sayıda TOMA, akrep araçları ile çevik kuvvet ve sivil polisler tarafından tutuldu.

Saat 11.00'de Cebeci Kampüsü'nde toplanan ve aralarında Cebeci Öğrencileri, **Partizan**, Alinteri, **Ekim Gençliği**, YDG, **Öğrenci Dayanışması**, ODTÜ öğrencilerinin olduğu yüzlerce kişi Kızılay'a doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüşte Partizan "**Ayağa Kalk/Rabe Serxwe**", YDG de "**Ayağa kalk, umutla yarınlara koşuyoruz**" yazılı pankartlar açtı. Partizan kitlesi gün boyunca sık sık "**Biz bu gücü şehitlerimizden alıyoruz, dağ doruklarını mesken eyleyenlerden, İbrahim Kaypakkayalardan alıyoruz**" şeklinde ajitasyon çekti.

Kurtuluş Metro'sunun ilerisinde kitleye bir grup daha eklenirken polis Kolej Meydanı'na kurduğu barikadı Cemal Gürsel Caddesi boyunca ilerletti ve kitleye saldırıya başladı. Saldırıya karşı çok sayıda havai fişek kullanıldı, daha sonra ise kitle Sıhhiye, Cebeci ve Kıbrıs Caddesi tarafına dağıldı.

Çevik kuvvet kitleyi çevirerek 20'ye yakın kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınanlar yüzleri duvara dönük bir şekilde polis tarafından dizildi ve plastik kelepçe takıldı. **Partizan**, YDG, **Ekim Gençliği**, Anarşistler, **Cebeci Öğrencileri** gibi çok sayıda kurum Cebeci tarafından çatışmayı sürdürdü. Partizan ve YDG havai fişek ve sapanlarla polis barikatına yüklendi.

Bir süre sonra kitle Kızılay'a geçerek buradaki çatışmalara dâhil oldu. Ziya Gökalp Caddesi üzerinde toplanan kitle her geçen dakika daha da arttı ve polis Kızılay Meydanı'nı kapattığı barikata doğru yöneldi. Alanda Partizan ve YDG'liler "**Önderimiz İbrahim Kaypakkaya**", "**Direne direne kazanacağız**" vb. sloganlarla direnişe omuz verdiler.

Çatışmalar ara sokaklarda ve Ziya Gökalp Caddesi üzerinde saatlerce devam ederken, polis, aralarında ÇHD üyesi avukatların ve Ethem Sarısülük'ün kardeşi **İkrar Sarısülük** ile ağabeyi **Cem Sarısülük**'ün olduğu 100'ü aşkın kişiyi yer yer darp ederek gözaltına aldı ve çok sayıda kişi de yaralandı. Ayrıca Özgür Gelecek gazetesi muhabirleri de sivil polisler tarafından defalarca taciz edildi ve haber takibi yapmalarına engel olmaya çalışıldı. Çatışmaların azalması ve polis Kızılay Meydanı'na çekilmesiyle caddeye "**Ethem Sarısülük**" barikadı kuran çoğu liseli olan kitleye kalabalık bir grup sivil polis saldırdı ve barikadı dağıtıp çok sayıda kişiyi darp ederek gözaltına aldı.

Erzincan'da görkemli 1 Mayıs

Erzincan: 1 Mayıs kutlamaları için Erzincan'da **KESK**, Dersimliler Derneği, **Partizan** ve birçok devrimci, yurtsever kurum biraraya gelerek bir miting gerçekleştirdi. Bu yıl Eski Otogar'dan Cumhuriyet Meydanı'na yapılan yürüyüşte Partizan kortejinin

kitleselliği ve sloganları oldukça dikkat çekti. Yürüyüş öncesi **Berkin Elvan**'ı unutmayan Partizanlar, Berkin için siyah kurdele dağıttılar.

Partizan kitlesi yürüyüş boyunca "**Halkımız dağlara, Partizanlara**", "**Umut, dağlarda Partizanlarda**", "**Her yer Taksim, her yer direniş**", "**Faşizme isyan, halka önder Partizan**", "**Kahrolsun faşist, Kemalist diktatörlük**", "**Yaşasın 1 Mayıs, bijî 1 Gulan**" vb. sloganlarını attı. Miting alanına gelindiğinde ise kurumlar adına yapılan açıklamalar ve sonrasında çekilen halaylar ile birlikte Taksim'de ve Kızılay'da direnenlere selam gönderildi.

Dersim'de 1 Mayıs coşkusu

Dersim: Dersim'de 1 Mayıs coşkusuyla kutlandı. 1 Mayıs günü Eski Hastane önünde toplanan sendika, dernek ve örgütlerin coşkulu katılımı ile başladı. Hastane önünde yürüyüşe başlayan kitle sloganlarla Seyit Rıza Meydanı'na yürüdü. Sanat Sokağı'nda toplanan **Partizan** yürüyüşe buradan katıldı. Yürüyüş öncesi Sanat Sokağı'nda halaylar çekildi. Daha sonra yürüyüşe geçen Partizan, 1 Mayıs Tertip Komitesi'nin toplanma alanına ve oradan da Seyit Rıza Meydanı'na yürüdü. Yürüyüş esnasında Partizan andı okundu. Tüm kurumların miting alanında toplanması üzerine sendika ve derneklerle

rin konuşmaları sonrası halaylarla 1 Mayıs mitingi sona erdi.

Devletin İstanbul ve Ankara'da 1 Mayıs kutlamalarına hunharca saldırması Dersim'de protesto edildi. Sosyal medya üzerinden örgütlenen **Dersim Gençlik** akşam saat 19.00'da Taksim'de uygulanan devlet terörünü protesto amaçlı bir eylem gerçekleştirdi. Kitleye TOMA ve gaz bombaları ile saldırması üzerine kitle taş ve molotoflarla cevap verdi.

Rize-Fındıklı'da 1 Mayıs

Fındıklı'da 1 Mayıs öncesi demokrasi güçleri ile biraraya gelindi. **Eğitim-Sen**, **ESP**, **ÖDP**, **EMEP**, **HDK**, Halkevleri ve **Özgür Gelecek okurları** olarak toplantı yaptık. 1 Mayıs günü de toplanma yeri olarak karar aldığımız yere ellerimizde "**Özgür Gelecek**" imzalı **İbrahim Kaypakkaya** dövizleri ile yürüdü. Çayla, fındıkla ve dere ile ilgili sloganların da sık sık atıldığı miting alanında biz de ayrıca "**Önderimiz İbrahim Kaypakkaya**" sloganını attık. Eylemin ardından da İbo'nun dövizleri alana asıldı.

(Fındıklı ÖG okurları)

Merdîn'de 1 Mayıs

Merdîn: Mardin Emek Platformu bileşenleri tarafından Artuklu ilçesindeki Karayolları Parkı'nda düzenlenen mitingte **KESK**, **HDP**, **BDP**, **DİSK**, Genel-İş, taşeron işçileri, **Partizan okurları** ve ilçelerden gelen binlerce işçi ve emekçi katıldı. Emekçiler, Newroz Meydanı'nda biraraya gelerek kortejler şeklinde miting alanına girerek "**Bijî Yek Gulan**", "**İşçiyiz, emekçiyiz, kazanacağız**", "**Bijî berxwedana Rojava**", "**Yaşasın halkların kardeşliği**", "**Her yer Taksim, her yer direniş**" sloganları ile flamalar taşındı.

“Tırşikci sendika istemiyoruz”

AMED

Geçen yıllarda İstasyon Meydanı'nda kutlanan 1 Mayıs alanının bu yıl AKP iktidarına yakınlığıyla bilinen Memur-Sen'e verilmesi nedeniyle emekçiler ve devrimci örgütler 1 Mayıs'ı Dağkapı Meydanı'nda kutladı. Yürüyüş sırasında kitle sıklıkla **“Her yer Taksim, her yer direniş”**, **“Amed isyandır, Rojava'ya selamdır”**, **“Biji Yek Gulan”**, **“Bu daha başlangıç, mücadeleye devam”**, **“Rojava halkı yalnız değildir”**, **“Tırşikci sendika istemiyoruz”**, **“Kürdistan faşizme mezar olacak”**, **“Yaşasın sınıf dayanışması”** sloganlarını attı.

Yürüyüşe **Eğitim-Sen**, **KESK**, **TMMOB**, **Partizan**, **YDK**, **ESP**, **YDG**, **Keskesor LGBTİ** Oluşumu, **EMEP**, **SES** ve **BES** de katıldı. Sendika ve kurumlar dışında 13 gün süren DEDAŞ direnişinden sonra işten atılan DEDAŞ işçileri de destek verdi.

Dağkapı alanında 1 Mayıs marşı ve İsyân Ateşi şarkıları eşliğinde kitle alana girdi. 1 Mayıs Tertip Komitesi Sözcüsü **Uğur Yaman**'ın yaptığı açıklamada **“Bugün işçilerin birlik ve beraberlik günüdür. Amed'de Newroz ruhu ile toplanan emekçileri saygı ile selamlıyorum. Demokrasi mücadelesinde yaşamını yitiren tüm emekçileri saygı ile anıyoruz. Yıllarca 1 Mayıs ve Newrozları alanlarda kutlamamızı yasakladılar ve bunu hiçbir zaman başaramadılar. Ne kadar yasaklamaya çalışsalar da emekçiler her zaman Newroz ve 1 Mayısları kutlamaya devam etti”** diyerek Taksim'de çatışan emekçilere selam gönderdi.

Yaman'dan sonra açıklama yapan TES-İŞ Şube Başkanı **Ali Öncü** ise **“1 Mayıs işçilerin iktidarlara karşı vermiş olduğu bir savaş günüdür. Kürdistan halkı olarak Rojava'daki devrimi selamlıyoruz. Herkes çok iyi bilsin ki Kürt halkı bugünkü statüsüllüğü kabul etmeyecek. Bunun için biz bu kutsal günde işçi ve emekçi kardeşlerimizin gününü kutluyoruz”** dedi.

Açıklamalardan sonra PKK lideri **Abdullah Öcalan**'ın 1 Mayıs'a ilişkin mesajı okundu. Okunan mesajda tari-

Amed

hin hiçbir döneminde duyulmadığı kadar sosyalizme ihtiyaç olduğu vurgulandı. Mesajdan sonra yerel sanatçıların sahneye çıkmasıyla birlik ve mücadele günü halaylar ve zılgıtlarla kutlanmaya devam etti.

ANTAKYA

Antakya'da her yıl olduğu gibi bu yıl da 1 Mayıs proletaryanın dayanışma ve mücadele günü coşkuyla kutlandı. Taksim'deki direnişin sıkça selamlandığı miting, binlerce emekçinin katılımıyla gerçekleştirildi. Miting emekçilerin Doğu Okulları önünde toplanmasıyla başladı. Mitinge **DİSK**, **KESK**, **TMMOB**, **TTB** ile **Halkevleri**, **Kaldıraç**, **TÖP-G**, **Alınteri**, **Mücadele Birliği**, **PDD**, **Direnen Suriye Platformu**, **HDP/HDK** ve direnişteki **TEDAŞ** işçileri katıldı. Mitingde biz de **Partizan** ve **YDG** okurları olarak HDK bileşenleri arasında oluşturduğumuz kortejle yerimizi aldık.

Yaklaşık 80 kişinin katılımıyla oluşturduğumuz kortej ile Doğu Okulları önünden miting alanı olan Uğur Mumcu Meydanı'na doğru yürüyüşe geçtik. Yürüyüş sırasında sık sık **“Önderimiz İbrahim Kaypakkaya”**, **“Her yer Taksim, her yer direniş”**, **“Suriye halkları yalnız değildir”**, **“Faşizme isyan, halka önder Partizan”**, **“Gezi şehitleri ölümsüzdür”**, **“1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak”** vb. sloganları attık.

Arama kabinlerinden geçtiğimiz esnada polis Partizan imzalı pankartımıza el koymaya çalışınca polise müdahale ettik. Arbede esnasında polis Partizan ve YDG okurlarını gözaltına almaya

Antakya

çalışınca arbede büyüdü. Daha sonra diğer devrimci, demokratik kurumların desteğiyle polisten pankartımızı aldıktan sonra arbede sona erdi.

Miting akşam saatlerine kadar sürdü. Tertip Komitesi adına DİSK'ten **Yusuf Berkürek** bir konuşma yaptı. Daha sonra Gezi şehitlerinin aileleri konuştu ve miting Grup Nisan Güneşi'nin konserinin ardından son buldu.

BURSA

Bursa'da **Türk-İş**, **DİSK**, **KESK**, **TMMOB**, **TTB**, **BSMMMO** kurumlarından oluşan tertip komitesinin çağrısı ile Altıparmak Stadyum Kavşağı'nda toplanan emekçiler sırasıyla işçi konfederasyon-

ları, dernekler, siyasi partiler ve aralarında Partizan'ın da bileşeni olduğu HDK kortejler oluşturarak Kent Meydanı'na yürüdüler. **Halkevleri** de Heykel'de toplanarak Altıparmak Caddesi üzerinden diğer kortejlere katıldı. Gezi İsyanı'nın etkisiyle geçmiş yıllara oranla daha yüksek olması beklenen 1 Mayıs'a katılım havanın yağışlı oluşundan kaynaklı beklenenin altındaydı.

Partizan kortejinin en önünde **“Kattiledilişinin 41. yılında İbrahim Kaypakkaya ölümsüzdür. Ant olsun ki adını, şan olsun ki andını yaşatacağız”**, **“Yolsuzluğa, güvencesizliğe ve taşeronlara karşı Gezi İsyân ateşini büyüterek mücadeleye”**,

“Yaşasın 1 Mayıs biji 1 Gulan” yazılı pankartlar ve **Partizan**, **DDSB** ve **HDK** flamaları taşındı.

“Yaşasın 1 Mayıs, biji Yek Gulan”, **“1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak”**, **“Mayıs şehitleri ölümsüzdür”**, **“Her yer Taksim, her yer isyan”**, **“Gezi şehitleri ölümsüzdür”**, **“Hepimiz Berkin'iz öldürmekle bitmeyiz”**, **“Çal çal nereye kadar, bitti buraya kadar”**, **“Bu daha başlangıç, mücadeleye devam”**, **“Önderimiz İbrahim; İbrahim Kaypakkaya”**, **“Cinsel, sınıfsal, ulusal sömürüye son”** vb. sloganları atıldı.

İstanbul'da Taksim, Ankara'da Kızılay'da 1 Mayıs'ı kutlamak için alanlara çıkanlara yönelik saldırıyı protesto etmek için; arama noktasında Halkevleri, DHF, HDK bileşenleri üst araması yapılmasına izin vermeden alana girdiler. Tüm kortej alana girdikten sonra saygı duruşu gerçekleştirildi. Ardından Tertip Komitesi adına Eğitim-Sen Şube Başkanı **Günay Özkılıç** basın metnini okudu. Miting **Moğollar** grubunun söylediği türkü ve marşlar eşliğinde kitlenin çektiği halaylarla sonlandırıldı.

Bursa

Merhaba Kedkarên Rojnameya Pêşeroja Azad,

Yek'ê Gulanê Sembala Yekitî û Te-koşînê ye.

1'ê Gulanê di dîroka 1886'an de karkerên Chîcago bi daxwaza kû sêetan kar a di navbera 14-16'an de daxînin 8 sêetan grev dikirin. Piştî Salek'e de dîsa ew buyeren kû li Chîcago rû di din û her wiha bi darvekirina çar rêberên karkeran re Pêvajoya kû destpêkir weke roja sembola têkoşîna ji bo 8 sêet kar bu.

Sala 1889'an de ji aliyê Enternasyonala 2'êmin ve weke roja têkoşîn û piştigirîya karkerên cihanê tê pejirandin.

Îro têkoşîna gelên bindest û karkerên jin û mer li hemberî kêdxwar û koledaran jîbo jiyana wekhevî û azad. Zend û bendên xwe badane. Em roja karker û kedkarên cihanê bi dileki germ piroz dikin. Biji Yek Gulan! Slav û rêzên şoreşgêrî!

Girtiyê Partizan

“Gezi’de tutuştu isyan, faşizme karşı ayaklan”

İZMİR

Sümerbank ve Basmane şeklinde iki koldan Gündoğdu’ya yapılan yürüyüşlerde on binlerce kişi, 1 Mayıs’ta alanlara çıktı. İzmir’de iki ana koldan yapılan 1 Mayıs yürüyüş güzergâhları ve 1 Mayıs Tertip Komitesi tarafından düzenlenen eylem esasta karıştı. Gündoğdu alanında İstiklal Marşı’nın okunması başka bir olumsuzluk olarak okunabilir. Faşist İP, TGB, Eğitim-İş gibi pek çok kurum önce Basmane olarak toplanma yerlerini gösterirken, son günde hemen hepsi yer değişikliği yaptı ve Gündoğdu’ya gelenler oldu. Bu kesimler Gündoğdu Meydanı’na diğer pek çok kurumdan önce gelerek “kutlamalarını” yaptıktan sonra alandan ayrıldı. TKP ise her zamanki gibi tek başına, farklı yerlerde toplanma vererek “kutlama” yaptıktan sonra alandan ayrıldı.

Basmane ve Sümerbank’ta toplanan ve içlerinde devrimci, demokratik, ilerici kurumların bulunduğu kitle

Taksim’de devam eden saldırıları protesto etmek için Basmane’de bulunan AKP il binasına yürüme kararı alındı. KESK ve DİSK’in de çağrı yaptığı Basmane yürüyüşüne Partizan’ın da içinde olduğu HDK bileşenleri katıldı. Sloganlar eşliğinde Basmane’ye varmak üzere olan kitlenin önü polis tarafından kesildi. Burada görüşmeler yapılırken kitle oturma eylemi başlattı, görüşmelerden bir sonuç alınmayınca polis kitleye tazyikli su ile saldırıya geçti. Kitle polise taşlarla karşılık verdi.

Çatışmalar başlarken sabah saatlerinden beri polise “havadan destek” veren helikopter aracılığıyla ara sokaklara çekilen kitleye sivillerden tarafından gözaltı yapılmaya başlandı. İlk saldırı sırasında onlarca kişi yaka paça gözaltına alınırken, bu “işlem”, eylemin bitmesinin ardında kafelerde oturan, evlerine gitmek üzere yürüyen kişilerin, siviller tarafından gözaltına alınmasıyla devam

İzmir

ise Taksim’de yapılan saldırıyı protesto etmek amacıyla Gündoğdu Meydanı’nda yapılan mitingden sonra Basmane’ye doğru yürüyüşe geçti. HDK/HDP ise Basmane’de toplanan kurumlar arasında yer aldı. Partizan ve YDG de HDK bileşenleriyle birlikte aynı güzergâhı kullandı.

Partizan “Gezi’de tutuştu isyan, faşizme karşı ayaklan” yazılı ve Kaypakkaya’nın resminin olduğu pankartla katılırken, YDG “Umutla yarınlara koşuyoruz” yazılı ve Berkin Elvan resmi çizili pankartla katıldı. YDG sık sık Berkin Elvan’ı anan sloganları haykırdı. Partizan kitesinin coşkulu olduğu gözlemlenirken, YDG kitesinde ise liselerden katılımın oldukça güçlü olduğu görüldü.

Basmane’ye yürüyüş engellendi
Gündoğdu’ya varan kitle ardından

etti. Eylemin sona ermesinden sonra bir kafede oturan YDG ve Özgür Gelecek okurları da sivil polisler tarafından gözaltına alındı. YDG okurlarının sık sık “Her yer Taksim, her yer direniş” vb. sloganlar attığı görüldü.

Toplam 40’tan fazla kişinin gözaltına alındığı ve bunlar arasında KESK şubelerinde yönetici olan 4 kişinin de olduğu belirtildi. Gözaltına alınanların hepsi gece geç saatlerde serbest bırakıldı.

MERSİN

İstasyon Caddesi’nde toplanma saatinde önce biraraya gelen onbinlerce kişi, 1 Mayıs mitingini kutladı. Kutlamanın yapıldığı alanda emekçiler, “Taşeronla, esnek çalışmaya hayır”, “Bu işyeri Akkuyu’da nükleer santrale karşıdır”, “AKP gidecek,

Mersin

umut sokakta”, “Hırsızlar halka hesap verecek”, “Asılan ve sökülen fidanlar için adalet” vb. pankartlar açıldı.

DİSK Genel-İş Mersin Şube Başkanı **Kemal Göksoy**, “Herkes dili, rengi ve kültürü ile burada” dedi ve ardından “Ancak 1 Mayıs İstanbul ve Ankara’da sıkıyönetim koşullarında kutlanıyor. Emekçiler bugün neden çıkamıyor sokağa? Çünkü Gezi direnişini hazmedemediler” diye konuştu. Mersin Kadın Platformu adına konuşan Eğitim-Sen Mersin Şubesi Kadın Sekreteri **Aynur Şahin**, şiddete ve tacize maruz kalmak istemediklerini, tecavüzcülerin yargılanmasını ve hafifletici tüm nedenlerin ortadan kaldırılmasını istediklerini söyledi.

Arapça, Türkçe ve Kürtçe “**Ayağa kalk**” yazılı pankart açan **Partizan** ve **YDG**’nin kendi kortejlerini oluşturduğu mitingde **Yeni Demokrat Kadın** da flamalarıyla yerini aldı. Alandan birkaç not aktaracak olursak; **Mersin Arap Alevileri** ilk kez anadillerinde pankart ve döviz açarak mitingde katıldılar. **Mersin İdman Yurdu** taraftarları sık sık “E-bilete hayır” sloganları attı. Mersin 7Renk çatısı altında bir araya gelen LGBTİ’ler sık sık attıkları “Susma haykır, translar vardır” sloganıyla eylemde yerlerini aldılar.

MUĞLA

Bu yıl 1 Mayıs mitingi termik santral işçilerinin ve maden işçilerinin, termik santralin özelleştirilmesi karşıtı direnişlerini desteklemek için Yatağan’da yapıldı. Biz de 1 Mayıs’ta alana çıkarak “Umutla yarınlara koşuyoruz! Yaşasın 1 Mayıs” yazılı ve Gezi şehitlerinin resimlerinin bulunduğu YDG pankartımızı açtık. Yürüyüş güzergâhında Partizan ve YDG flamalarımızla ve “Önderimiz **İbrahim Kaypakkaya**”, “Yatağan işçisi direnişin simgesi”, “Taksim’de düşene dövüşene bin selam”, “1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak”, “Kazanılabilecek devrim...” vb. sloganlarımızı haykırdık.

Flamalarımızı açtığımızda ilişkilerimizin kopuk olduğu Partizan okurları olan ailelerle tanışma fırsatı bulduk ve kortejimizde yer aldılar. Bu arada **Noyan** adlı küçük yoldaşımızla da tanışmış olduk. Miting alanına girişte kitle İbrahim Kaypakkaya yoldaşın resimlerini alıp fotoğraf çekti. Miting özelleştirme karşıtı konuşmalarla başladı, halaylar, marşlar ve müzik dinletisiyle sonlandırıldı. Mitingden sonra arkadaşlarımızla toplanıp Muğla yerelinde çalışmalarımızı koordine olamama, dağınık kalma ve yeterli inisiyatif sergileyememe gibi eksiklerimize yönelme kararı aldık.

Muğla

1 Mayıs, bu yıl da yaygın ve kitlesel bir şekilde kutlanırken, Taksim ve Kızılay’da yaşanan saldırı, diğer alanlarda protesto edildi, dayanışma sloganları atıldı.

Haftalık Özgür Gelecek Pêşeroja Azad

Umut Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. / YAYGIN SÜRELİ ISSN: 1307-878X
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven
San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayimcilik2007@hotmail.com

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 484 72 83
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 555 11 44
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 32 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 2 No: 8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

GEZİ'DE BİR HAYALET DOLAŞIYOR!

ketine dönmüştür. Onun Türkiye proletaryasına yaklaşımdaki bilimsellik ve bu bilimsellik kapsamındaki pratik duruş, bugün hala Türkiye'nin geleceğinin şekillenişindeki somut gerçekliğe ışık tutuyor. Onun kitle hareketlerine, Kürt ulusal hareketlerine ve bir devlet ideolojisi olarak Kemalizm'e yaklaşımı güncel politikayı anlamada bilimsel bir kılavuzdur.

Gezi ruhu ve Kaypakkaya güncelliği

Faşist Türk devleti ve onun kumandasındaki AKP hükümeti emperyalist politikalar kapsamında şekillendirdiği ve kendi bekasını da bu paralelde dizayn ettiği bir süreci yaşamaktadır. Öyle ki emperyalizme bağlı olarak şekillenen iç ve dış siyaset, Türk, Kürt ve çeşitli milliyet ve inançlardan Türkiye halkına dönük azgınca bir saldırıya dönüşmüştür. Tasarruflar ve neticesinde toplumsal birikim 27 Mayıs 2013 tarihinde Gezi Parkı'na yapılmak istenen Topçu Kışlası ile patlamış ve de 31 Mayıs günü isyana dönüşerek devletin aygıtlarını etkisiz hale getirmiştir. Türkiye tarihin en büyük isyanlarından biri olarak tarihe geçen Gezi İsyanı gösterdikleri ve öğrettikleri ile Kaypakkaya'nın güncelliğini

sadık bir öğrenci olarak bilimsel sosyalizmin ilkelerini savunduğu felsefenin yol göstericiliğinde kitlelerin kudretli gücünde çelikleşmiştir.

Kaypakkaya somutlanan kitlelerden kitlelere ilkesidir. Bu ilke doğrultusunda ortaya çıkan bilimsellik Marksizm-Leninizm'e yönelen revizyonizme karşı bir cepheci. Kaypakkaya her şeyden önce çelişkinin özgünlüğünü kuşanmak dogmatizme karşı bir başkaldırı örgütlemektir. Onun şafak revizyonistlerine karşı cephe alışı kuşandığı felsefe ve somut koşulların somut tahlili ilkesi ile inceleyiş tarzı günümüze önemli bir külliyat bırakmıştır. Bu külliyat Kemalizme karşı bir savaş ilanı, Kürt ulusal hareketine yaklaşımdaki bilimselliği ve sınıf hareketinin tavrının çizelgesini oluşturması bakımından güncel politikaya yaklaşımda önemli bir kılavuz görevi görmektedir.

Bugün özellikle devrimci saflara kadar sirayet etmiş olan sosyal şovenizmin etkilerinden kurtulmak her şeyden önce Kaypakkaya nezdinde MLM bilimi kavramaktan geçmektedir. Ulusal hareketin güncel pratiği olarak müzakere ve diğer yandan Rojava deneyimine Kaypakkaya'nın bilimsel öngörülleri ile yaklaşmak gerekmektedir. Zira onun ezilen ulus milliyetçiliğinin analizini yapmadaki bilimsel yaklaşımı güncelin bilimsel yaklaşımıdır. Suriye nezdinde güncel politikaya yaklaşım Kaypakkaya'nın anti-emperyalist duruşudur.

Onu anmak direniş ve kavgayı halk kitlelerine ulaştırmaktır

Kaypakkaya yoldaşı katledilişinin 41. yıldönümünde anmaya az bir süre kala bir kere daha görüyoruz ki, onun programatik görüşleri, içinden geçtiğimiz süreçte yolunu aydınlatmaya devam etmektedir. Gezi İsyanı ile birlikte hakim sınıflara karşı girişilen başkaldırılarıdaki nitel ve nicel değişimler bizleri tekrar tekrar Kaypakkaya'ya döndürmektedir. Bundandır ki Kaypakkaya'yı referans alarak üstleneceğimiz rol daha da ağırlaşmaktadır. Zira onun düşüncelerini kavramak halk kitlelerinin ateşinde alazlanmaktadır.

Direniş ve kavgası sloganlarının kitlelere taşınması doğrultusunda üstleneceğimiz rol, Kaypakkaya'yı 18 Mayıs'ta kavgası sloganlarını halk kitleleriyle buluşturmak. Kitlelerden kitlelere şiarıyla proletaryanın öncü müfrezesini korumanın ve örgütlemenin temel alınarak 18 Mayıs'ı bir yas değil, intikam yeminlerinin zaferle bütünleşmesini sağlayacak bir güne çevireceğiz.

Direniş ve kavgası sloganlarının kitlelere taşınması doğrultusunda üstleneceğimiz rol, Kaypakkaya'yı 18 Mayıs'ta kavgası sloganlarını halk kitleleriyle buluşturmak.

Sınıflar mücadelesinin bir ürünü olarak tarih, belli dönemleri ile bu mücadelenin diriliğinin can suyu olma gibi bir misyona sahiptir. Sınıf kavgasında açığa çıkan değişim ve enerjinin, ödenen bedellerin tarihsel plan üzerindeki işleniş kavganın şartlarına güç katar. Bugünlerde sloganlar daha bir gürdür. İrade daha bir serttir. Kavgası daha çetin, intikam daha yeminlidir. Ekim devriminin Marksizm'i dünya genelinde müjdelemesi ve Büyük Proleter Kültür Devrimi ile gelişim göstermesi ülkemiz topraklarında komünist bir önderin bilincinde ve pratiğinde somutluk kazanıyordu.

Gelişen kitle hareketleri sınıfın önderlerini yaratırken ülkemizde dekomünist önder İbrahim Kaypakkaya sınıfın ideolojik-politik önderi olarak tekrar kitle hare-

ispatlamıştır.

Kaypakkaya yoldaşa baktığımızda onun kitle hareketine yaklaşımı bugün bizler açısından bir kılavuz olmaktadır. Onun 15-16 Haziran işçi direnişine, top- rak işgallerine yaklaşımını kitle hareketinden öğrenmek ve öğrendiğini Marksist bir incelemeden geçirerek tekrar geri dönmek olduğunu görmek mümkün. 2013 yılında gelişim gösteren ve gösterdiği ibreyle kitle hareketlerindeki nicel ve nitel değişimleri ile Gezi İsyanı, Kaypakkaya'nın yol göstericiliğinde incelenmeli ve pratik süreç bu bağlamda örülmelidir.

Kaypakkaya'yı Kaypakkaya yapan kitlelerin ateşinde alazlanmasındır. Ancak ne var ki, kitle hareketinin değiştiriciliği ona yaklaşımla ilgili bir durumdur. Kaypakkaya öğretmenlerine